

รายงานการวิจัย

เรื่อง สำรองสภาวะการทำงาน และการนำความรู้ไปใช้
ของนักศึกษา ระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ
คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒน
บริหารศาสตร์ ในบริบทการทำงานระดับสากล

โดย

นายสงคราม ไชยแก้ว

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

เรื่อง

สำรวจสภาวะการทำงาน และการนำความรู้ไปใช้ ของนักศึกษาระดับ
ปริญญาโท ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์ ในบริบทการทำงานระดับสากล

โดย

สงคราม ไชยแก้ว

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2557

**ชื่อเรื่อง : สํารวจสภาวะการทำงานและการนำความรู้ไปใช้ ของนักศึกษา
ระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ในบริบทการทำงานระดับสากล
(Employability Survey of part – time graduate students from
School of Development Economics, NIDA in International
working context)**

ผู้ศึกษา : นายสงคราม ไชยแก้ว

ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิรมล อริยอาภาภม

ปีที่พิมพ์ : 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจแหล่งอาชีพ ผลตอบแทน และสภาวะการทำงาน ความต้องการความรู้เพื่อใช้ทำงานในระดับสากล ประชากรคือ นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตร เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยได้ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 165 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในองค์กรเอกชนไทย ประเภทสถาบัน การเงิน รองลงมาคืออุตสาหกรรม ในระดับปฏิบัติการ ด้านการให้บริการทั้งคนไทยและต่างชาติ ได้รับค่าจ้างไม่เกิน 20,000 บาทต่อเดือน ใช้ทักษะความรู้เกี่ยวกับเรื่องระหว่างประเทศในการทำงานระดับปานกลาง หน่วยงานที่ทำงานส่วนใหญ่มีกระบวนการหรือกลไกเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล เนื่องจากต้องมีการแข่งขันกับหน่วยงานต่างชาติ หน่วยงานส่วนใหญ่เป็น หน่วยงานที่มีชื่อเสียงระดับชาติและนานาชาติ ได้การรับรองตามเกณฑ์มาตรฐานสากล มีการนำ มาตรฐานสากลมาใช้ยกระดับการแข่งขัน และมีการทำงานร่วมกับบุคลากรต่างชาติในหน่วยงาน นักศึกษาส่วนใหญ่ได้นำความรู้จากการเรียนในหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการทำงานระดับสากลมาก และช่วยให้มีโอกาสได้งานทำในหน่วยงานระดับสากลมากขึ้นด้วย ทักษะความรู้ที่นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการนำไปประยุกต์ใช้ทำงานในระดับสากลคือ ทักษะด้านภาษาและการสื่อสารภาษาอังกฤษ และความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ รายวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการทำงานคือ มหา เศรษฐศาสตร์ การวางแผนกลยุทธ์ การวิเคราะห์โครงการ การบริหารการเงินระหว่างประเทศ และ วิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ รายวิชาหรือประเด็นที่ควรปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับการ นำไปใช้ทำงานในระดับสากลคือ วิชาเศรษฐมิติและการพยากรณ์ โดยควรนำโปรแกรมสำเร็จรูปมา

ใช้ประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาและสามารถนำไปใช้ในการทำงานได้จริง รายวิชาหรือประเด็นความรู้ที่ควรเพิ่มคือ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ ส่วนกิจกรรมที่ควรจัดให้กับนักศึกษาเพื่อรองรับการทำงานในระดับสากลคือ กิจกรรมการศึกษาดูงานในประเทศและต่างประเทศ การเปิดอบรมหลักสูตรเสริมความรู้ระยะสั้น การเชิญวิทยากรต่างชาติมาบรรยายและการจัดสัมมนาวิชาการระดับนานาชาติ นอกจากนี้พบว่าคุณสมบัติของผู้สอนและสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถเสริมสร้างความรู้ในระดับสากลได้คือ ควรมีความรู้และประสบการณ์ทำงานในระดับสากล เทคนิคการสอนแบบสากล การสอนเป็นภาษาอังกฤษหรือสองภาษา เปิดกว้างให้ซักถามและแสดงความคิดเห็น มีวิสัยทัศน์กว้างไกลทันเหตุการณ์ มีการนำกรณีศึกษาต่างประเทศมาประกอบการเรียนการสอน มีการนำเอกสารและตำราต่างประเทศมาประกอบ มีห้องคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีวารสารต่างประเทศแบบ e-book ให้ Download มีห้อง Lab ภาษาอังกฤษ มีระบบ Software online มีสถานที่จำลองในการทำธุรกิจ และมีระบบสารสนเทศหรือฐานข้อมูลที่สามารถเสริมสร้างความรู้ในระดับสากลเช่น งานวิจัยหรือบทความวิชาการระดับนานาชาติ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจควรดำเนินการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน และลูกค้ากลุ่มอื่น เช่น ความพึงพอใจและความผูกพัน ความพึงพอใจเมื่อเทียบกับคู่แข่ง และความไม่พึงพอใจ เพื่อความสำเร็จในระยะยาวและรองรับการประเมินเข้าสู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence หรือ EdPex) ซึ่งคณะพัฒนาการเศรษฐกิจเป็นหนึ่งในหน่วยงานนำร่อง ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญตาราง	ค
สารบัญภาพ	ง
บทที่ 1 บทนำ	
• ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
• วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
• ขอบเขตของการวิจัย	2
• ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
• ประวัติย่อคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ	3
• โครงสร้างหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)	5
• คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) ภาคพิเศษ	6
• แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
• แนวคิดเกี่ยวกับการผลิตบัณฑิตและการพัฒนาเข้าสู่มาตรฐานสากล	6
• งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
• คำนิยามศัพท์เฉพาะ	15
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
• ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	17
• เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ	17

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4	
ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล	
• ข้อมูลส่วนตัวและการศึกษา	21
• ข้อมูลการทำงาน	26
• ข้อมูลความต้องการทักษะความรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ทำงานในระดับสากล	39
บทที่ 5	
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
• สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
• ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้	59
• ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	60
• ข้อจำกัด	61
บรรณานุกรม	62
ภาคผนวก	
• แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล	65

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพส่วนตัว	21
2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพการทำงาน	26
3.1	ศาสตร์หรือความรู้ที่จำเป็นต่อการนำไปใช้ทำงานในระดับสากล	39
3.2	ศาสตร์หรือความรู้ที่จำเป็นต่อการนำไปใช้ทำงานในระดับสากล จำแนกตามประเภทของหน่วยงาน	40
3.3	รายวิชาที่มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ทำงานในระดับสากล	41
3.4	รายวิชาที่มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ทำงานในระดับสากล จำแนกตามประเภทของหน่วยงาน	42
3.5	รายวิชาและประเด็นที่ควรปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับการทำงานในระดับสากล	43
3.6	รายวิชาหรือประเด็นความรู้ที่ควรเพิ่มในหลักสูตรเพื่อการทำงานในระดับสากล	44
3.7	รายวิชาหรือประเด็นความรู้ที่ควรเพิ่มในหลักสูตรเพื่อการทำงานในระดับสากล จำแนกตามประเภทของหน่วยงาน	45
3.8	กิจกรรมที่ควรจัดให้กับนักศึกษาเพื่อรองรับการทำงานในระดับสากล	46
3.9	คุณสมบัติของผู้สอนที่สามารถเสริมสร้างความรู้ในระดับสากล	47
3.10	วิธีการสอนที่สามารถเสริมสร้างความรู้ในระดับสากล	48
3.11	สิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถเสริมสร้างความรู้ในระดับสากล	49
3.12	ระบบสารสนเทศหรือฐานข้อมูลที่สามารถเสริมสร้างความรู้ในระดับสากล	50
3.13	ระดับความต้องการทักษะความรู้ด้านต่าง ๆ เพื่อใช้ในการทำงานระดับสากล	51

สารบัญญภาพ

แผนภาพ	หน้า
1.1 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	23
1.2 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงอายุ	24
1.3 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาวิชาระดับปริญญาตรี	24
1.4 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลที่เข้าศึกษาในหลักสูตร	25
2.1 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน	32
2.2 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่งงาน	32
2.3 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทหน่วยงาน	33
2.4 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทงานที่ทำ	33
2.5 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้ความรู้เรื่องระหว่างประเทศ	34
2.6 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการทำงานร่วมกับชาวต่างประเทศ	34
2.7 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการมีกลไกเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของหน่วยงานในระดับสากล	35
2.8 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการแข่งขันกับหน่วยงานต่างชาติ	35
2.9 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการมีชื่อเสียงระดับประเทศหรือสากล	36
2.10 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการนำมาตรฐานสากลมาใช้ยกระดับทางการแข่งขัน	36
2.11 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการได้รับรองเกณฑ์มาตรฐานสากล	37
2.12 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการอยู่ในกระบวนการเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานสากล	37
2.13 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการนำความรู้ที่เรียนในหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ทำงานในระดับสากล	38

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสถาบันการศึกษาต่าง ๆ มีการแข่งขันกันสูงมาก อีกทั้งประเทศไทยกำลังจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ส่งผลให้การแข่งขันจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ในขณะที่จำนวนผู้เรียนมีแนวโน้มลดลง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์เล็งเห็นถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาระยะยาว 15 ปี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พ.ศ. 2551 - 2565 โดยกำหนดวิสัยทัศน์คือ “สถาบันชั้นนำแห่งชาติที่สร้างผู้นำและองค์ความรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงในระดับสากล” เพื่อพัฒนาความสามารถทางการแข่งขัน ซึ่งหนึ่งในสาระสำคัญคือการเป็นสถาบันที่ได้มาตรฐานติดอันดับโลก โดยกำหนดนโยบายที่จะนำสถาบันเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานสากล เพื่อให้ได้รับการยอมรับทั้งในประเทศและในต่างประเทศ ซึ่งคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นหนึ่งในสามหน่วยงานของสถาบันที่กำหนดเป็นหน่วยงานนำร่องในการเข้าสู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence หรือ EdPex) ซึ่งเป็นกรอบการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการตามแนวทางของเกณฑ์ Malcolm Baldrige National Quality Award: MBNQA ที่เป็นต้นแบบของรางวัลคุณภาพแห่งชาติ (Thailand Quality Award: TQA) อีกทั้ง ผู้บริหารสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มีข้อเสนอแนะให้คณะพัฒนาการเศรษฐกิจสำรวจสภาวะการทำงานของนักศึกษาภาคพิเศษของคณะ เพราะน่าจะมีจำนวนไม่น้อยทำงานอยู่ในบริษัทข้ามชาติหรือร่วมทุนกับต่างชาติ หรืองานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการในระดับสากล เพื่อรวบรวมเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์รองรับการประเมินเข้าสู่มาตรฐานสากล นอกจากนี้ยังทำให้ทราบความต้องการความรู้ในการทำงานระดับสากลของนักศึกษา เพื่อประกอบการพิจารณาปรับปรุงกระบวนการผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องต่อไป

ผู้วิจัยซึ่งทำงานอยู่ในคณะพัฒนาการเศรษฐกิจเห็นความสำคัญดังกล่าว จึงได้หารือกับผู้บริหารคณะเพื่อกำหนดเป็นหัวข้อวิจัยเพื่อนำผลที่ได้เสนอต่อผู้บริหารคณะในการพิจารณาปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับการเป็นสากลหรือความเป็นนานาชาติ และนักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำงานกับบริษัทข้ามชาติหรือร่วมทุนกับต่างชาติ หรืองานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการในระดับสากลได้อย่างมีคุณภาพยิ่งขึ้นอันจะส่งผลให้สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติและมีมิติแห่งความเป็นสากล

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อสำรวจอาชีพ ผลตอบแทน และสภาวะการทำงานของนักศึกษาหลักสูตร เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

1.2.2 เพื่อสำรวจความต้องการความรู้เพื่อใช้ทำงานในระดับสากล ของนักศึกษาหลักสูตร เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาสภาวะการทำงาน และความต้องการความรู้เพื่อใช้ทำงานในระดับสากล ของนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากร ประชากรเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

1.3.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย 6 เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2557 ถึงเดือนพฤศจิกายน 2557

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1.4.1 คณะพัฒนาการเศรษฐกิจมีข้อมูลเพื่อใช้สนับสนุนการขับเคลื่อนทิศทางและการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรให้ตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและกระบวนการทำงานเพื่อขอรองรับการประเมินเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานสากล

1.4.2 คณะพัฒนาการเศรษฐกิจมีหลักสูตร และการเรียนการสอนที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล

1.4.3 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับประโยชน์จากการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรของคณะ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดตัวแปร การอภิปรายผล และการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. ประวัติย่อคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ
2. โครงสร้างหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)
3. คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) ภาคพิเศษ
4. แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ประวัติย่อคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจได้ถือกำเนิดมาพร้อมกับการก่อตั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2509 ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในการจัดตั้งสถาบันชั้นสูงเพื่อการวิจัยและพัฒนา และสร้างบุคลากรระดับมัธยมศึกษาของประเทศในฐานะของสถาบันวิชาการชั้นนำทางด้านเศรษฐศาสตร์ของประเทศ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ ได้ทำหน้าที่ของการเป็น “คลังสมองทางเศรษฐศาสตร์ของประเทศ” มาโดยตลอด ทั้งการผลิตมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางเศรษฐศาสตร์ และมีจริยธรรมทางวิชาการในการประกอบอาชีพ ทั้งในองค์กรภาครัฐและเอกชน และการผลิตงานวิจัยออกสู่สาธารณชนที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์อย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันได้เปิดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา 5 หลักสูตร ดังนี้

1. หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

เป็นการเรียนทางด้านเศรษฐศาสตร์สาธารณะ และเศรษฐศาสตร์การพัฒนา รวมถึงมุ่งเน้นในการฝึกวิเคราะห์และประยุกต์ใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ เช่น ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ปัญหาความยากจน ปัญหาการกระจายรายได้ ปัญหาที่เกิดจากผลกระทบจากปัจจัยภายนอกประเทศ เป็นต้น นอกจากนี้ยังศึกษาถึงโครงการพัฒนาต่างๆ รวมถึงปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2. หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

หลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจมุ่งเน้นสร้างความเข้าใจในทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ และวิธีการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ รวมทั้งการประยุกต์ใช้เครื่องมือวิเคราะห์เชิงปริมาณ เพื่อองค์กรธุรกิจเอกชน ผู้ประกอบการ และธุรกิจนำเข้า-ส่งออก นอกจากนี้ หลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจยังพัฒนาปรับปรุงให้มี 4 สาขาวิชาเอก เพื่อให้สอดคล้องกับสายงานอาชีพต่างๆ ผู้สนใจสามารถเลือกศึกษาได้ตรงตามความต้องการกับสายอาชีพ และมีสาขาวิชาเอกเป็นไปตามหลักสูตร

3. หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเงิน

หลักสูตรเศรษฐศาสตร์การเงินได้เชื่อมโยงทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ ทฤษฎีทางการเงิน และเครื่องมือในการวิเคราะห์ต่างๆ เข้าด้วยกันเพื่อผลิตนักวิเคราะห์ นักวิจัยที่สามารถเชื่อมโยงเศรษฐกิจมหภาค ตลาดทุนตลาดเงินทั้งในและต่างประเทศ และสามารถประยุกต์ใช้เครื่องมือทางเศรษฐกิจในการวิเคราะห์และตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรเศรษฐศาสตร์การเงิน สามารถเป็นนักวิเคราะห์เศรษฐกิจหรือนักวิเคราะห์ตลาดทุนในบริษัทหลักทรัพย์ นักวิจัยทางการธนาคารหรือวิจัการลงทุนในธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินของรัฐ ผู้จัดการกองทุนที่สามารถประยุกต์ใช้ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อช่วยในการตัดสินใจลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์) หลักสูตรนานาชาติ

เป็นหลักสูตรแรกในประเทศไทย ที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่จบปริญญาตรีหรือปริญญาโท สามารถศึกษาต่อจนถึงระดับปริญญาเอก โดยมีการเรียน Coursework ที่มีคณาจารย์ผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ เป็นผู้สอน จึงทำให้นักศึกษามีความรู้ลึกในทางทฤษฎีรวม ถึงการนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ไปใช้ได้อย่างลึกซึ้ง

5. หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์และการบริหาร

หลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการบริหารเป็นหลักสูตรที่ออกแบบขึ้นเพื่อเสริมสร้างความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ที่จำเป็นสำหรับนักบริหารทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงผู้ประกอบการและเจ้าของกิจการที่ต้องการนำความรู้ทางเศรษฐศาสตร์มาใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจทาง การบริหาร การพัฒนาหลักสูตรจึงมีลักษณะของการบูรณาการองค์ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ ที่สำคัญและจำเป็นหรับผู้บริหาร ในการเสริมสร้างวิสัยทัศน์และเพิ่มมุมมองทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง โดยผู้สำเร็จการศึกษาจะเข้าใจดัชนีชี้วัดภาวะเศรษฐกิจต่างๆ สามารถวิเคราะห์ภาวะตลาดเศรษฐกิจมหภาคและนโยบายของภาครัฐได้ ซึ่งจะเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับสภาพ แวดล้อมทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้บริหาร

2. โครงสร้างหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)

หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) มีชื่อหลักสูตรภาษาอังกฤษคือ Master of Economics Program (Business Economics) เปิดสอนเป็นแห่งแรกของประเทศ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 โดยมุ่งเน้นในการนำแนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์มาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ แก้ไขปัญหา และการบริหารจัดการทั้งในภาคธุรกิจและในภาครัฐโดยมีสาขาวิชาเอกหลากหลาย ให้เลือกเรียนได้ตามความสนใจของผู้ศึกษา ทั้งในสาขาวิชาวิเคราะห์โครงการ สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจการเงิน สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจระหว่างประเทศ และสาขาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและภาคบริการ โดยมุ่งเน้นในการนำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ได้ตรงต่อความต้องการ เปิดสอนทั้งภาคปกติ (เรียนในเวลาราชการ) และภาคพิเศษ (เรียนในวันธรรมดา และ วันเสาร์-อาทิตย์) โดยกำหนดให้ศึกษาไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต ซึ่งผู้ศึกษาในภาคปกติสามารถสำเร็จการศึกษาได้ภายในเวลาประมาณ 2 ปี และผู้ศึกษาในภาคพิเศษ สามารถสำเร็จการศึกษาได้ภายในเวลาประมาณ 1 ปีครึ่ง

สาขาวิชาเอกภาคปกติ (*)

1. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจการเงิน
2. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจระหว่างประเทศ
3. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและภาคบริการ
4. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการแรงงาน

สาขาวิชาเอก ภาคพิเศษ (เรียนในวันธรรมดา)

1. สาขาวิชาการวิเคราะห์โครงการ
2. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจการเงิน
3. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและภาคบริการ

สาขาวิชาเอก ภาคพิเศษ (เรียนในวันเสาร์ - อาทิตย์)

1. สาขาวิชาการวิเคราะห์โครงการ
2. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจการเงิน
3. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจระหว่างประเทศ

หมายเหตุ

(*) ทั้งนี้การเปิดสาขาวิชาเอกภาคปกติ ขึ้นอยู่กับจำนวนนักศึกษาที่สนใจในแต่ละปี

จำนวนรับ

- ภาคปกติ จำนวนรับ 40 คน ต่อภาคการศึกษา
- ภาคพิเศษ จำนวนรับ 100 คน ต่อภาคการศึกษา

วันเรียน

- ภาคปกติ เรียนวันจันทร์ – ศุกร์ ในเวลาราชการ
- ภาคพิเศษ กลุ่มวัฒนธรรมตา เรียนวันจันทร์ – ศุกร์ เวลา 18.15 – 21.15 น. , กลุ่มวันเสาร์ – อาทิตย์ เรียนเวลา 09.00 – 16.00 น.

4. คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) ภาคพิเศษ

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญาตรีสาขาใดสาขาวิชาหนึ่ง จากสถาบันการศึกษาของรัฐบาลหรือเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งได้ศึกษารับตามหลักสูตรเฉพาะสาขาวิชาที่ได้รับการรับรองจากสำนักงาน ก.พ. และ/หรือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแล้วเท่านั้น มีประสบการณ์การทำงานมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี หลังจาจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี นับตั้งแต่วันอนุมัติปริญญาถึงวันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

5. แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 แนวคิดเกี่ยวกับการผลิตบัณฑิตและการพัฒนาเข้าสู่มาตรฐานสากล

ในยุคโลกาภิวัตน์ความเป็นสากลของอุดมศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการเชื่อมโยงระหว่างประเทศมากขึ้น ความเป็นสากลของการอุดมศึกษา ได้รับการยอมรับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมากอิทธิพลของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในสหรัฐอเมริกากล่าวว่า

อาจมีมหาวิทยาลัยที่ยิ่งใหญ่โดยปราศจากคณะนิติศาสตร์

อาจมีมหาวิทยาลัยที่ยิ่งใหญ่โดยปราศจากคณะแพทยศาสตร์

ยิ่งไปกว่านั้น อาจมีมหาวิทยาลัยที่ยิ่งใหญ่โดยปราศจากทีมฟุตบอล

แต่จะมีมหาวิทยาลัยที่ยิ่งใหญ่ไม่ได้เลย ถ้าปราศจากมิติแห่งความเป็นสากล

(Klasek,1992:อ้างใน ทองอินทร์ วงศ์โสธร และคณะ 2540)

ความเป็นสากลของการอุดมศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาการของนักศึกษาเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากวัตถุประสงค์ของการศึกษาเกี่ยวกับโลก (Global education) ที่มุ่งให้นักศึกษารู้จักกาลและเทศะ (time and place) ให้เข้าใจในความสลับซับซ้อนของปัญหา ซึ่งมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เตรียมนักศึกษาเพื่อความเปลี่ยนแปลง ให้มีความคิดพินิจวิเคราะห์ลดความเป็นท้องถิ่นนิยม ให้นักศึกษาเข้าใจอย่างถูกต้องว่าความสัมพันธ์ต่าง ๆ ไม่ได้คงที่แต่หมุนเวียนเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ (Scott, 1994:73. อ้างใน ทองอินทร์ วงศ์โสธร และคณะ 2540)

ปัจจัยที่เป็นตัวเร่งของความเป็นสากลของการอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกาหลายประการ ได้แก่

- (1) ความเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจของโลก
- (2) การกำหนดให้บรรจุความเป็นสากลของการศึกษาไว้ในเกณฑ์มาตรฐานของการรับรองวิทยฐานะของหลักสูตรทางด้านบริหารธุรกิจและการฝึกหัดครู
- (3) แรงกระตุ้นจากสมาคมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอุดมศึกษา
- (4) ความเป็นสากลของวิทยาการแขนงต่าง ๆ
- (5) บุคคลฝ่ายต่าง ๆ ได้แก่ ผู้นำ อาจารย์ นักศึกษา ซึ่งมีโลกทัศน์สากล

(Grovaning, 1987: 12. อ้างใน ทองอินทร์ วงศ์โสธร และคณะ 2540)

ความเป็นสากลของการอุดมศึกษากำลังเป็นนโยบายที่ได้รับการสนับสนุนอย่างแพร่หลายในสหรัฐอเมริกา มหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี (four-year college) จำนวนสองในสาม มีโครงการให้นักศึกษาไปดูงานในต่างประเทศด้วยการสนับสนุนของมหาวิทยาลัยเองอย่างน้อยหนึ่งโครงการในแต่ละปีมีนักศึกษาชาวต่างประเทศศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาของสหรัฐอเมริกา ประมาณ 400,000 คน (Scott, 1994 : 72) สมาคมการศึกษาของอเมริกาได้เรียกร้องให้มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยทุกแห่ง กำหนดเป้าหมายให้นักศึกษามีสมรรถภาพในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในปี ค.ศ. 2000 (American Council on Education, 1989 : 3) สมาคมผู้ว่าราชการแห่งชาติ (National Governors' Association) ได้เรียกร้องให้บัณฑิตของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโลกที่กว้างขวางและมีความสามารถในการใช้ภาษาอื่น (National Governors' Association, 1989 : vii)

นอกจากสหรัฐอเมริกาแล้วประเทศอื่น ๆ และภูมิภาคอื่นของโลกก็ให้ความสนใจเรื่องความเป็นสากลของการอุดมศึกษาเป็นอย่างมาก ในปี ค.ศ. 2000 ญี่ปุ่น คาดว่าจะมีนักศึกษาจากต่างประเทศศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาของญี่ปุ่นประมาณ 100,000 คน (Lincicome, 1993 :132) สหภาพยุโรป มีโครงการ ERASMUS (European Action Scheme for Mobility of European Students) ปัจจุบันเป็น ERASMUS World โดยมีการถ่ายโอนหน่วยกิตภายใต้ ECTS(Europe Credit Transfer Scheme) เป้าหมายโครงการนี้คือการเพิ่มนักศึกษายุโรป ซึ่งศึกษาอยู่ในอีกประเทศหนึ่งให้ได้ร้อยละ 10 ของจำนวนนักศึกษา ในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกก็ได้มีโครงการความร่วมมือภายใต้ชื่อ UMAP (University Mobility in Asia and the Pacific) แลกเปลี่ยนนักศึกษาในภูมิภาค รวมทั้งได้จัดทำ UCTS (UMAP Credit Transfer Scheme) เพื่ออำนวยความสะดวกในการถ่ายโอนหน่วยกิตระหว่างกันซึ่งปรับมาจากรูปแบบและวิธีที่ใช้ใน ECTS (Europe Credit Transfer Scheme)

เนื่องจากความเป็นสากลของอุดมศึกษามีความสำคัญมาก คณะกรรมการระหว่างประเทศ เพื่อการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ขององค์การยูเนสโก ซึ่งมีนายจาક્ส์ เดอลอร์ส (Jacques Delors) เป็นประธานกรรมการ จึงได้กำหนดความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นบทบาทสำคัญบทบาทหนึ่งของมหาวิทยาลัย รายงานฉบับนี้กำหนดบทบาทของมหาวิทยาลัยศตวรรษที่ 21 ไว้ 4 บทบาทหลัก คือ

- (1) เตรียมนักศึกษาเพื่อการสอนและการวิจัย
- (2) ให้การฝึกอบรมชั้นสูงเพื่อตอบสนองความต้องการของชีวิตทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (3) เปิดโอกาสแก่ทุกคนเพื่อตอบสนองความต้องการการศึกษาตลอดชีวิตอย่างกว้างขวาง
- (4) ให้ความร่วมมือระหว่างประเทศ

(Delors : 39 อ้างใน ทองอินทร์ วงศ์โสธร และคณะ)

ระพี สาคริก (2546 : ออนไลน์) กล่าวว่า หากมองนานาชาติเป็นสากลในภาพรวมของโลกได้อย่างลึกซึ้ง น่าจะรู้ความจริงว่า อยู่บนพื้นฐานความหลากหลาย ถ้าต้องการพัฒนาคนในชาติให้เป็นสากลจริงๆ ควรเน้นพัฒนาคนให้รากฐานจิตใจอิสระ ทำให้เปิดกว้าง ครอบคลุมความหลากหลายเอาไว้ทั้งหมดด้วยการยอมรับและเข้าใจได้ถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม อีกทั้งรู้เท่าทันคนทุกชาติภาษา และให้ความสำคัญแก่ภาษาประจำชาติเพื่อรักษาความซื่อสัตย์ต่อตนเองเอาไว้ให้มั่นคง อยู่ได้สิ่งนี้น่าจะเป็นวิถีทางที่เป็นนานาชาติได้อย่างเท่าเทียมกันหมด ตามหลักความจริงแล้วบุคคลใดก็ตามที่มีรากฐานจิตใจเปิดกว้าง การปฏิบัติของบุคคลผู้นั้น ย่อมได้รับการยอมรับและศรัทธาจากคนทุกชาติทุกภาษาได้ไม่ยาก แม้จะพูดภาษาไม่ได้ หากพฤติกรรมการปฏิบัติให้ใจแก่กันและกัน ย่อมสามารถสื่อถึงกันได้ไม่ยาก มนุษย์ที่เกิดมาสู่โลก ควรอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข การสื่อถึงกันทางใจจึงเป็นสิ่งสำคัญเหนืออื่นใดทั้งหมด

รัฐชาติ มงคลนาวัน (2552) ได้รวบรวมข้อมูลและแนวทางในการนำสถาบันการศึกษาสู่ความเป็นสากลจากนักการศึกษาและจากแหล่งต่าง ๆ และได้นำเสนอ ดังต่อไปนี้

แนวทางที่ 1

1. มีความหลากหลายของสถาบันอุดมศึกษา
2. มีอิสระในการสอนและวิจัยเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ
3. เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยที่มีการบูรณาการการวิจัยและการสอนเข้าด้วยกัน
4. มีการรับนักศึกษาและอาจารย์ จากต่างประเทศ
5. รัฐบาลให้การสนับสนุนการวิจัยแก่นักวิจัยแนวหน้า
6. มีธรรมเนียมประเพณี ให้รักสถาบัน
7. มีทุนสนับสนุนนักศึกษาที่มีความสามารถแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์

แนวทางที่ 2

1. มี ความเป็นเลิศด้านการวิจัย
2. ได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมวิชาชีพ
3. บุคคลมีความรู้ใหม่ระดับแนวหน้า
4. มีศาสตราจารย์ที่มีคุณภาพสูง
5. มีสภาพการทำงานที่ดีมีความปลอดภัย มีปัจจัยเกื้อหนุนที่เหมาะสม
6. มีปณิธาน และความสนใจในกิจกรรมเพิ่มปัญญา
7. มีเสรีภาพและความตื่นตัวทางวิชาการ
8. ไม่มีการแทรกแซงในกิจกรรมทางวิชาการจากภายนอก

แนวทางที่ 3

1. มีวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กรสู่ความเป็นเลิศ
2. มีบุคลากรชั้นยอด
3. มีเสถียรภาพทางการเงิน และมีปัจจัยเพียงพอ
4. มีการร่วมมือกับหุ้นส่วนเอกชน และผู้ถือผลประโยชน์ร่วมอย่างเฉลียวฉลาด
5. มีความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงที่นายจ้างองค์กรงานวิจัย และคุณภาพบัณฑิต
6. รับนักศึกษาที่มีคุณภาพสูง

ปัจจัยการเสริมสร้างเพื่อนำไปสู่การเป็น World Class University

สิ่งที่สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการเพื่อการเป็น World Class University มีดังนี้

1. ดึงดูดและธำรงรักษาบุคลากรที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ
2. พัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง แลกเปลี่ยนอาจารย์ และกิจกรรมระดับนานาชาติ สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก
3. เพิ่มจำนวนนักศึกษาดูงานหรือฝึกงานในต่างประเทศ
4. สร้างความสมดุลระหว่างมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกกับความต้องการของท้องถิ่น
5. มีเสรีภาพทางวิชาการ และมีบรรยากาศที่ก่อให้เกิดความตื่นตัวทางวิชาการ
6. มีโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพที่ดี
7. มีแผนยุทธศาสตร์ด้านนานาชาติ และมีการจัดการที่ดีสอดคล้องตามแผนยุทธศาสตร์

ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จ

1. ต้องเป็นที่รู้จัก และประชาสัมพันธ์เก่ง (Acknowledge)
2. ผลงานเป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ (Acceptance)
3. ต้องมีนวัตกรรมที่เป็นที่น่าสนใจ (Attractive)

ตัวชี้วัดของสถาบันจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลก ซึ่งเป็นที่ยอมรับ มีดังนี้

- ตัวชี้วัดของสถาบัน Asia week Ranking
 1. การเป็นที่ยอมรับทางวิชาการจากมหาวิทยาลัยอื่น

2. คุณภาพในการคัดเลือกนักศึกษา
 3. คุณภาพอาจารย์
 4. ผลงานวิจัย
 5. งบประมาณ / ค่าใช้จ่ายทั้งหมด
- **ตัวชี้วัดของสถาบัน Time Higher Education Supplement**
 1. คะแนนความเห็นจากเพื่อนร่วมอาชีพ โดยถามความเห็นจากอาจารย์ นักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง
 2. คะแนนความเห็นจากผู้จ้างงาน โดยถามความเห็น จากผู้จ้างงาน
 3. สัดส่วนอาจารย์ ต่อนักศึกษา
 4. คะแนนงานวิจัยของอาจารย์ ที่ถูกอ้างอิง / ความสำคัญในสาขา
 5. สัดส่วนอาจารย์นานาชาติ
 6. สัดส่วนนักศึกษานานาชาติ
 - **ตัวชี้วัดของสถาบัน Shanghai Jiao Tong University Ranking**
 1. จำนวนบทความวิจัยที่ปรากฏในฐานข้อมูล SCI SSCI (หรือ Web of Science)
 2. ขนาดของมหาวิทยาลัย
 3. ศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัล Nobel หรือรางวัล Field Medals สำหรับสาขาคณิตศาสตร์
 4. อาจารย์ นักวิจัยที่ได้รับรางวัล Nobel หรือรางวัล Field Medals สำหรับสาขา คณิตศาสตร์
 5. นักวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงสูงมาก
 6. จำนวนบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร Nature และ Science

แนวทางเพื่อการพัฒนาเข้าสู่อันดับโลก

สถาบันอุดมศึกษาที่ต้องการได้รับการจัดอันดับหรือพัฒนาอันดับเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของโลกควรดำเนินการ ดังนี้

1. ให้เป็นที่รู้จักและยอมรับในสังคมนักวิชาการ และมหาวิทยาลัยระดับโลกให้มากขึ้น
2. ส่งเสริมให้บัณฑิตได้มีโอกาสเข้าฝึกงาน หรือทำงานในบริษัทชั้นนำระดับนานาชาติ
3. กระตุ้น และส่งเสริมให้คณาจารย์ทำการวิจัยและตีพิมพ์ผลงานที่เรียงเรียงเป็นภาษาอังกฤษลงในแหล่งที่มีการอ้างอิงแพร่หลาย โดยเฉพาะในฐานข้อมูล SCOPUS
4. เพิ่มจำนวนอาจารย์ชาวต่างประเทศที่มีศักยภาพสูงในด้านวิจัย และการสอน
5. เพิ่มจำนวนนักศึกษาชาวต่างประเทศ

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ทองอินทร์ วงศ์โสธร และคณะ (2540) ได้วิจัยเรื่องความเป็นสากลของการอุดมศึกษาไทย พบว่ามีการจัดหลักสูตรนานาชาติจำนวนมากทั้งในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน หลักสูตรที่เปิดสอนส่วนมากเป็นระดับปริญญาตรี และปริญญาโท ในระดับปริญญาตรีนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาไทย ส่วนในระดับบัณฑิตศึกษามีนักศึกษาต่างชาติในสัดส่วนที่สูงหลักสูตรนานาชาติส่วนใหญ่เป็นหลักสูตรเชิงวิชาชีพ วัตถุประสงค์ในการจัดหลักสูตรนานาชาติของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ อันดับแรกเพื่อผลิตบัณฑิตที่สามารถทำงานในหน่วยงานของประเทศไทยที่มีลักษณะเกี่ยวข้องกับต่างประเทศ แตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบัณฑิตที่สามารถทำงานในหน่วยงานต่างประเทศ ส่วนด้านปัญหาและอุปสรรคสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนมีความเห็นแตกต่างโดยสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเห็นว่าปัญหาสำคัญอันดับแรกได้แก่ การขาดเงินสนับสนุนนักศึกษาต่างชาติ รองลงมาคือขาดแคลนงบประมาณ ลำดับถัดไปคือ การขาดแคลนผู้สอนชาวต่างประเทศและชาวไทย สำหรับสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนปัญหาอันดับแรก คือ ความรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษายังไม่ได้มาตรฐาน รองลงมาคือการขาดแคลนผู้สอนชาวต่างประเทศ และปัญหาลำดับที่สามคือการขาดแคลนผู้สอนชาวไทย

วรพรรณ อภิชัย (2535) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและปัญหาของการจัดหลักสูตรนานาชาติในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 4 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยมหิดล ผลการวิจัยพบว่า มีการจัดหลักสูตรนานาชาติในสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งสิ้นจำนวน 19 หลักสูตร เป็นระดับปริญญาตรีจำนวน 7 หลักสูตร ปริญญาโทจำนวน 11 หลักสูตร และระดับปริญญาเอกจำนวน 1 หลักสูตร ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับสภาพการจัดหลักสูตรนานาชาติเห็นว่า หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมระดับมากส่วนความคิดเห็นด้านปัญหา ได้แก่ ผู้สอน และผู้เรียนขาดความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ จำนวนตำราเรียนหรือเอกสารประกอบการสอนไม่เพียงพอ และผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ต่างกัน นอกจากนี้ยังได้ข้อสรุปเกี่ยวกับแนวโน้มการจัดหลักสูตรนานาชาติในอนาคต 10 ปีข้างหน้าว่ามีองค์ประกอบของหลักสูตรนานาชาติในอนาคตคือ การใช้ภาษาสากล ผู้เรียนและผู้สอนมาจากชาติต่าง ๆ และเนื้อหาสาระของหลักสูตรมีมาตรฐานระดับโลก ควรมีการเน้นการใช้ภาษาต่างประเทศ สาขาวิชาที่ควรขยาย ได้แก่ มนุษยศาสตร์ ศาสนาและเทววิทยา สังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ ควรเปิดระดับปริญญาโทขึ้นไป ควรเน้นภาษาอังกฤษเป็นอันดับหนึ่ง และควรตั้งเป็นหน่วยงานจัดการศึกษานานาชาติ โดยเฉพาะในมหาวิทยาลัย

อาภรณ์ แก่นวงศ์ (2535) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยกับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ จากการวิจัยพบว่า (1) สถาบันอุดมศึกษาของรัฐสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเกือบทุกแห่งมีปัญหาเรื่องเงินทุนไม่เพียงพอสำหรับการดำเนินกิจกรรมร่วมมือตามข้อตกลง (2) สถาบันอุดมศึกษาต่างชาติขาดข้อมูลในการแสวงหา

ส่งเสริมการดำเนินการร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ (3) สถาบันอุดมศึกษาของไทยไม่ค่อยมีการประเมินผลโครงการร่วมมือทางวิชาการกับต่างประเทศ (4) กฎระเบียบเอื้ออำนวยในการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ (5) ปัญหาเรื่องวัฒนธรรมนำไปสู่ปัญหาส่วนบุคคลเป็นผลเสียต่อโครงการ (6) สถาบันอุดมศึกษาไทยยังมีความเหลื่อมล้ำในการที่จะสร้างความร่วมมือกับสถาบันต่างประเทศ (7) การปรับเปลี่ยนนโยบายของผู้บริหารไม่ต่อเนื่อง (8) การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นไปที่นักศึกษาไทยและความต้องการของสังคมไทยเป็นหลัก (9) การบริหารความร่วมมือให้ประสบผลสำเร็จจะต้องมีการวางแผนในระยะยาว

อำนาจ บัวศิริ (2539) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบมหาวิทยาลัยสงฆ์นานาชาติโดยได้กำหนดกรอบแนวคิดในส่วนของโปรแกรมว่าต้องมีความหลากหลายในรูปแบบการพัฒนาตามวัฒนธรรมระหว่างประเทศ การศึกษาด้วยโลกทัศน์ที่กว้างไกล เน้นความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ โดยใช้เนื้อหาของศาสนาเป็นสื่อในการเปรียบเทียบ ส่วนการจัดการเรียนการสอนให้มีทางเลือกในรูปแบบการเรียนที่หลากหลาย สามารถเลือกเรียนได้ตามเวลาที่ผู้เรียนผู้สอนสามารถจัดร่วมกันได้ มีการเรียนการสอนในแบบการวิเคราะห์วิจารณ์ร่วมกัน โดยใช้ภาษาสากล เช่นภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น

วิลาวัณย์ จารุอรุยานนท์ (2542) ได้วิจัยเรื่อง แนวโน้มการจัดโปรแกรมนานาชาติระดับบัณฑิตศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในทศวรรษหน้า พ.ศ. 2543-2552 ผลการวิจัยพบว่า แนวโน้มของการจัดในทศวรรษหน้า พ.ศ. 2543-2552 ดังนี้ (1) ด้านแนวคิดมุ่งเน้นคุณภาพมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ (2) จุดมุ่งหมาย มุ่งพัฒนายกระดับบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาไทยให้สู่มาตรฐานสากล ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเทียบเคียงกับนานาชาติ เปิดสู่ความเป็นสากล (3) ด้านองค์ประกอบ ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอนจากนานาชาติ หลักสูตรมีมาตรฐานสากล ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนการสอน กิจกรรม บรรยากาศ และการจัดการเป็นนานาชาติ (4) ด้านการจัดการศึกษา หลักสูตรมีการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอสนองต่อความต้องการของผู้เรียนมีลักษณะสหวิทยาการ การสอนมีหลากหลายรูปแบบ เป็นต้น (5) การบริหารงานด้านงบประมาณ บุคลากร และอาคารสถานที่ เน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด มีความยืดหยุ่นและคล่องตัว (6) คุณภาพของบัณฑิต มีความรู้เชิงวิชาการเทียบเท่านานาชาติ โลกทัศน์กว้าง ทำงานระดับนานาชาติได้

ศรัณย์ เลิศรักษัสมงคล (2543) ได้วิจัยเรื่อง แนวคิดเรื่องความเป็นนานาชาติของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2459-2543 และแนวทางเพื่อการก้าวสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยระดับนานาชาติ ตามการรับรู้ของผู้บริหารจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อก้าวสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยระดับนานาชาตินั้น พบว่าผู้บริหารของจุฬาลงกรณ์ส่วนใหญ่เห็นว่า มหาวิทยาลัยต้องสร้างความยอมรับให้เกิดขึ้นในประชาคมมหาวิทยาลัยนานาชาติ โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพทางวิชาการ ด้านวิจัยศักยภาพของบุคลากร ส่งเสริมบรรยากาศของการสร้างความรู้ และการเรียนรู้ทุกระดับภายใต้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นนานาชาติที่ชัดเจนขึ้น

พรทิพย์ กาญจนนิตย์ (2547) ได้กล่าวถึงแนวคิดและแนวปฏิบัติบนพื้นฐานของความเป็นจริงใน ประเด็นหลัก คือ สภาพความเป็นจริงของการพัฒนาความเป็นสากล องค์ประกอบหลักและ จะทำให้เกิดความเป็นสากล และตัวชี้วัดว่าสถาบันการศึกษาจะมีความเป็นสากลได้จากอะไรบ้าง

สภาพความเป็นจริงของการพัฒนาสู่ความเป็นสากลจะมีประเด็นหลัก คือ การสนับสนุนที่จริงจังกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องประเด็นเรื่องการจัดให้เป็นวาระสำคัญในการดำเนินงานสอดแทรกความเป็นสากลไปในทุกมิติของการจัดการในอุดมศึกษา และประเด็นเรื่องการจัดสรรงบประมาณ ซึ่งหากมีแต่เสียงสนับสนุนที่มากแต่งบประมาณยังคงอยู่ในระดับต่ำก็ไม่สามารถที่จะผลักดันได้อย่าง ต่อเนื่องและยั่งยืน องค์ประกอบสำคัญของความเป็นสากลของอุดมศึกษามี 6 ประการ ประกอบด้วย:

- 1) ภาวะผู้นำและการบริหารจัดการความเป็นสากลทั่วทั้งสถาบัน
- 2) ความเป็นสากลของหลักสูตร
- 3) การมีคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ด้านการสอนและวิจัยในเวทีนานาชาติ
- 4) จำนวนของผู้เรียนในการศึกษาและวิจัยในต่างประเทศ
- 5) การประสมประสานคณาจารย์และนักศึกษานานาชาติเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตในสถาบันอุดมศึกษา
- 6) การพัฒนาหน่วยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษาให้มีความเป็นนานาชาติ

งานวิจัยต่างประเทศ

แซนบอร์น (Sunborn, 1990) ได้ศึกษาการจัดโปรแกรมนานาชาติในรูปแบบที่มุ่งให้นักศึกษา ได้มีโอกาสประกอบอาชีพในระดับนานาชาติของศูนย์บริการวิชาชีพในมหาวิทยาลัยไรส์ (Rice University)' s Career Services Center) โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้หางานเกี่ยวกับการเดินทาง และการมีปฏิสัมพันธ์กับวัฒนธรรมของชาติอื่น ๆ มหาวิทยาลัยพยายามจัดหาทิศทางสู่ความเป็นนานาชาติให้นักศึกษาโดยผ่านโปรแกรมนี้ มีกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับนานาชาติ ซึ่งเน้น เรื่องการอาชีพ เช่น การให้คำปรึกษาเรื่องอาชีพ การฝึกงาน การจัดสถานที่ห้องสมุด ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยได้แทรกมิติของความเป็นนานาชาติลงในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ นักศึกษามีประสบการณ์ ในเรื่องนานาชาติหรือในเรื่องอาชีพ พบว่ารูปแบบของศูนย์บริการวิชาชีพของมหาวิทยาลัยไรส์นี้ ทำให้นักศึกษามีโอกาสที่จะหาทิศทางและมีความเป็นไปได้สูงในการมีอาชีพในระดับนานาชาติ

หวัง (Wang, 1993) ได้ศึกษาผลกระทบของสำนักงานโปรแกรมนานาชาติ (Office Of International Programs/OPI)ต่อการจัดโปรแกรมนานาชาติในสถาบันแลนด์แกรนท์ (Land Grant Institutions) โดยทำการศึกษาจาก 3 องค์ประกอบ คือ 1. ปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ คนและการเงิน 2. กระบวนการ (Process) ได้แก่ โปรแกรม และกิจกรรม และ 3. ผลผลิต (Output) ได้แก่ จำนวนโปรแกรม วิชาเอก วิชาโท ฯลฯ โดยการสำรวจและสัมภาษณ์ผู้บริหาร พบว่าผลกระทบของ สำนักงานโปรแกรมนานาชาติ ที่มีต่อการจัดโปรแกรมนานาชาติอยู่ในระดับมากปัจจัยนำเข้าที่มี

อิทธิพลต่อกระบวนการ ได้แก่ อำนาจของผู้บริหาร จำนวนเจ้าหน้าที่ จำนวนเงินและพันธกิจ ตลอดจนการสนับสนุนของสถาบัน

จอห์นสตัน (Johnston, 1993) ได้เสนอคู่มือการศึกษานานาชาติในมหาวิทยาลัยของแคนาดา (Guide to International Studies at Canadian Universities) ซึ่งคู่มือนี้จะเสนอรายชื่อมหาวิทยาลัย/วิทยาลัยในแคนาดา จำนวน 65 แห่ง ซึ่งเปิดโปรแกรมนานาชาติ (International Studies) และพื้นเมืองศึกษา (Native Studies) ทั้งนี้โปรแกรมนานาชาติจะประกอบด้วยอาณาบริเวณศึกษา (Area Studies) การพัฒนานานาชาติ (International Development) ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (International Relations) ธุรกิจนานาชาติ (International Business) กฎหมายระหว่างประเทศ (International Law) การเกษตรระหว่างประเทศ (International Agriculture) และ การศึกษานานาชาติและการศึกษาเปรียบเทียบ (International and Comparative Education) รวมทั้งโปรแกรมการศึกษาเกี่ยวกับพื้นเมือง ได้แก่ สิ่งแวดล้อมศึกษา (Environmental Studies) และการวางผังเมืองและชนบท (Urban and Rural Planning)

ฟาโรว์ (Farrow, 1994) ได้ศึกษารวบรวมข้อมูลพื้นฐานในการเตรียมตัวเพื่อการเป็นนักกายภาพบำบัดสำหรับการปฏิบัติงานระหว่างประเทศ (baseline information on preparation of occupational therapists to practice internationally) ของวิทยาลัยพยาบาล ในมหาวิทยาลัยรัสส์ (College of Nursing, Rush University) โดยวิธีการสำรวจ ใช้การส่งแบบสอบถามซึ่งสุ่มแบบเจาะจงโปรแกรมวิชาชีพกายภาพบำบัด พบว่านักศึกษา เนื้อหาหลักสูตรอาจารย์ ความรู้เบื้องต้นของวิชาชีพกายภาพบำบัดตั้งแต่ละองค์ประกอบล้วนแต่ต้องมีความเป็นนานาชาติ ผลการศึกษาพบว่าไม่มีนัยสำคัญที่แตกต่างระหว่างโปรแกรมของสหรัฐอเมริกาและโปรแกรม นานาชาติที่ดำเนินการด้วยมิติความเป็นนานาชาติ มิติต่าง ๆ ได้แก่ การรับนักศึกษานานาชาติ ประสบการณ์ของนักศึกษานานาชาติ และโอกาสในการเชิญอาจารย์จากประเทศอื่นมาสอน อุปสรรคของการจัดโปรแกรมให้มีการดำเนินงานให้เป็นนานาชาติ คือ เวลาและการเงินที่จำกัด ผลการวิจัยสรุปได้ว่าไม่มีทัศนะของความเป็นนานาชาติในสาขาวิชา ถึงแม้ว่าร้อยละ 72 ของกลุ่มตัวอย่างรายงานว่าความรู้ในเรื่องวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญที่สุดเมื่อสมัครเข้าทำงานเป็นนักกายภาพบำบัดระหว่างประเทศ

บาเคอร์ (Baker, 1994) ได้ศึกษาความเป็นนานาชาติของวิทยาลัยซีเนียร์ (Senior Colleges) และโรงเรียนแพทย์ หลักสูตร 4 ปี จำนวน 56 แห่ง โดยใช้รูปแบบของ อีเมอร์สันและนิวซอม (Emerson and Newsom) ผลการวิจัยพบว่าน้อยกว่าครึ่งรายงานว่าการกำหนดพันธกิจหรือเขียนนโยบายด้านนี้ไว้ ประมาณครึ่งหนึ่งรายงานว่ามีหน่วยงานโดยเฉพาะที่ทำหน้าที่บริหารหลักสูตรนานาชาติ ร้อยละ 56.4 บอกว่ามีคณะกรรมการดำเนินงาน ร้อยละ 70.4 เป็นสมาชิกสมาคมการศึกษานานาชาติ มี 8 แห่ง เท่านั้นที่ไม่มีการศึกษานานาชาติ (Global Studies) และ 30 สถาบันบอกว่ามีการส่งนักศึกษาไปเรียนต่างประเทศ การบริการวิชาการมีทั้งการให้บริการในและนอกประเทศ เช่น ส่งวิทยากรไปบรรยาย การให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาทางไกลมีน้อย

บรอกเซาส์ (Broucsault, 1995) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนโปรแกรมนานาชาติของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียสเตท (California State University) พบว่า

ปัจจัยที่มีอิทธิพล ได้แก่ 1. ประสบการณ์เกี่ยวกับต่างประเทศ 2. ข้อมูลจากการเขียน และการพูด ต่อๆกัน 3. ข้อมูลที่แสดงว่าอาจารย์และผู้บริหารพิจารณาว่าเวลาที่นักศึกษาเรียนโปรแกรม นานาชาติดีกว่าการไปเรียนที่ต่างประเทศ

ไนท์ (Knight, 1995) ได้เสนอรายงานการสำรวจในปี ค.ศ. 1993 ของสมาคมมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยของแคนาดา ซึ่งครอบคลุมกิจกรรมการศึกษานานาชาติของมหาวิทยาลัย / วิทยาลัยใน แคนาดา การศึกษาได้ออกแบบเพื่ออธิบายความเป็นมาของการบริหารงานและเหตุผลของการจัด ลำดับความเป็นนานาชาติเป็นอันดับแรก ปัจจัยขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานานาชาติอยู่ใน ทิศทางกิจกรรมของมหาวิทยาลัยและตรวจสอบแนวโน้มความพยายามและการริเริ่มสู่ความเป็น นานาชาติ การศึกษาใช้การเก็บแบบสอบถามจาก 58สถาบัน จากทั้งหมด 89 สถาบัน ที่เป็นสมาชิก โดยมีคำถามดังนี้ (1) เหตุผลและความเป็นมาของความเป็นนานาชาติของสถาบันอุดมศึกษา (2) เป้าหมายความเป็นนานาชาติของสถาบัน (3) บุคลากรความเป็นนานาชาติในโครงสร้างการ บริหารงานของสถาบัน (4) ปัจจัยขององค์กร (5) ความต้องการในการเป็นผู้นำ (6) ความพยายาม และกิจกรรมต่าง ๆ ในความเป็นนานาชาติ

วัวร์ซ (Warzyn, 1997) ศึกษาการจัดหลักสูตรให้เป็นนานาชาติ : กรณีศึกษาสาขาธุรกิจของ วิทยาลัยเทคนิควิสคอนซิน ในเขตวอลล์เกสสา (Wisconsin's Waukesha County Technical College) พบว่าการจัดหลักสูตรธุรกิจให้มีความเป็นนานาชาติ หมายถึงการบูรณาการกระบวนการ ของวัฒนธรรมนานาชาติเข้าไปสู่การจัดการศึกษาเพื่อให้นักศึกษามีความรู้ในเรื่องธุรกิจของโลก

ดิจค์ และไมเจอร์ (Dijk and Meijer, 1997) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนของดัตช์ ที่เกี่ยวข้อง กับความเป็นนานาชาติของการอุดมศึกษา รูปแบบเพื่อการวิเคราะห์กระบวนการภายในของสถาบัน เพื่อการตัดสินใจ องค์กรและการปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมนานาชาติ ทั้งนี้ รูปแบบของสถาบัน ดังกล่าว มี 3 มิติ ได้แก่ (1) นโยบาย (จุดประสงค์ความเป็นนานาชาติเป็นสิ่งสำคัญ) (2) การ สนับสนุนกิจกรรมนานาชาติ (การมีปฏิสัมพันธ์ / แต่ละบุคคล) (3) วิธีการปฏิบัติ

6. คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. **สภาวะการทำงาน** หมายถึงสภาพการทำงานที่กำลังปฏิบัติอยู่ อาทิเช่น ประสบการณ์ ทำงาน ตำแหน่งงาน เงินเดือน ลักษณะการทำงาน ประเภทของงาน ประเภทของหน่วยงาน ทักษะ ความรู้ที่จำเป็นในการทำงาน การนำเกณฑ์มาตรฐานสากลใช้ในหน่วยงาน

2. **ระดับสากล** หมายถึง ระดับที่นิยมกันทั่วไปเป็นหลักมาตรฐาน หรือได้รับการยอมรับใน ระดับนานาชาติ

3. **คณะ** หมายถึง คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

4. **หลักสูตร** หมายถึง หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

5. **ทักษะ** หมายถึง ความชัดเจน และความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งบุคคลสามารถสร้างขึ้นได้จากการเรียน

6. **ความรู้** หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติ และทักษะความเข้าใจ หรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิด หรือการปฏิบัติ

7. **นักศึกษาระดับปริญญาโท** หมายถึง นักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

8. **มาตรฐานระดับสากล** หมายถึง มาตรฐานที่ได้จากการพิจารณาร่วมกันของประเทศต่างๆ เพื่อหาข้อตกลงร่วมกันและเกิดการยอมรับ อาทิเช่น องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (International Organization for Standard :ISO) ซึ่งเป็นผู้ออกมาตรฐาน ISO 9001:2000 และ ISO 14001: 1996 เป็นต้น

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการเขียนวิธีการศึกษาค้นคว้าตามระเบียบวิธีวิจัย ของบทที่ 3 นี้ จะประกอบด้วย เนื้อหาสำคัญ 5 ส่วนได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือและการสร้าง เครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตร เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรเศรษฐศาสตร์ ธุรกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่ขึ้นทะเบียนเป็น นักศึกษาตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2555, 2556 และ 1/2557 และลงทะเบียนเรียนในปี การศึกษา 2557 โดยมีผู้ตอบและส่งกลับแบบสอบถาม จำนวน 165 คน

เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ

1. เครื่องมือวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประกอบด้วยคำถามแบบปลายปิดและปลายเปิด

ตอนที่ 1 แบบสำรวจรายการ (Checklist) เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของ ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สาขาที่เรียนในระดับปริญญาตรี ภาคที่เข้าศึกษา หลักสูตรที่ เรียน และ เหตุผลที่เข้าศึกษาในคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ

ตอนที่ 2 แบบสำรวจรายการ (Checklist) เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลการทำงาน และความเกี่ยวข้องกับการทำงานในระดับสากล ได้แก่ ประสบการณ์ทำงานหลังสำเร็จปริญญาตรี ตำแหน่งงาน ประเภทสถานที่ทำงาน เงินเดือนที่ได้รับ ประเภทของหน่วยงาน ประเภทของงาน การ ทำงานในระดับสากล การเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานสากลของหน่วยงาน การนำความรู้ไปใช้ในการหางาน และทำงานในระดับสากล

ตอนที่ 3 ประกอบด้วยสองส่วน ดังนี้

3.1 แบบสำรวจคำถามปลายเปิด (Open Ended Question) เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับ ความต้องการทักษะความรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ทำงานในระดับสากล ได้แก่ ศาสตร์หรือ ความรู้ที่จำเป็น รายวิชาใดที่มีประโยชน์ รายวิชาที่ควรปรับปรุง รายวิชาหรือประเด็นความรู้ที่ควร เพิ่ม กิจกรรมที่หลักสูตรควรจัด คุณสมบัติของผู้สอนที่จำเป็น วิธีการสอนที่ส่งเสริมความรู้ในระดับ สากล สิ่งอำนวยความสะดวกที่ส่งเสริมความรู้ในระดับสากล ข้อมูลหรือสารสนเทศที่ส่งเสริมความรู้ใน ระดับสากล เป็นต้น

3.2 แบบวัดมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของประเด็นทักษะความรู้ที่จำเป็นในการทำงานระดับสากล จำนวน 15 คำถาม อาทิเช่น การพูดภาษาอังกฤษ การศึกษาดูงานในองค์กรระดับสากล การใช้คอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูป การร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษา การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิชาวต่างประเทศ มาบรรยายพิเศษ และการศึกษา Case study ของสถาบันการศึกษาต่างประเทศ ซึ่งกำหนดความหมายของระดับคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	ความจำเป็น	ระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ความจำเป็น	ระดับมาก
3	หมายถึง	ความจำเป็น	ระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ความจำเป็น	ระดับน้อย
1	หมายถึง	ความจำเป็น	ระดับน้อยที่สุด

2. การสร้างเครื่องมือวิจัย เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นใหม่ตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาความต้องการของหน่วยงาน แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานในระดับสากล

2.2 เขียนข้อคำถามทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านข้อมูลส่วนตัว จำนวน 7 ข้อ ด้านข้อมูลการทำงาน จำนวน 16 ข้อ และด้านความต้องการทักษะความรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ทำงานในระดับสากล จำนวน 24 ข้อ รวม 47 ข้อ โดยจัดเนื้อหาให้ครอบคลุมกับการทำงานในระดับสากลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความถูกต้องของภาษา

2.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้ความเหมาะสมของข้อคำถาม และความถูกต้องของภาษาที่ใช้

2.5 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปทดลองใช้เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์เจ้าหน้าที่คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ช่วยดำเนินการจัดส่งและเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างในช่วงที่มีการเรียนการสอน หรือหลังเสร็จสิ้นการสอบ

4. การจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วใส่หมายเลขแบบสอบถามตามลำดับตั้งแต่ฉบับแรกจนถึงฉบับสุดท้าย ลงรหัส ด้วยโปรแกรม Microsoft Excel และนำไปคำนวณค่าสถิติ และประมวลค่าถามปลายเปิดเพื่อจัดกลุ่มและหาค่าความถี่ของคำตอบ ด้วยโปรแกรม SPSS for Windows

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสำรวจรายการ (Checklist) เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สาขาที่เรียนในระดับปริญญาตรี ภาคที่เข้าศึกษา หลักสูตรที่เรียนและเหตุผลที่เข้าศึกษาในคณะพัฒนาการเศรษฐกิจจะวิเคราะห์ข้อมูลจากคำร้อยละ

ตอนที่ 2 แบบสำรวจรายการ (Checklist) เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลการทำงานและความเกี่ยวข้องกับการทำงานในระดับสากล ได้แก่ ประสบการณ์ทำงานหลังสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ตำแหน่งงาน ประเภทสถานที่ทำงาน เงินเดือนที่ได้รับ ประเภทของหน่วยงาน ประเภทของงาน การทำงานในระดับสากล การเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานสากลของหน่วยงาน การนำความรู้ไปใช้ในการทำงาน และทำงานในระดับสากล โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคำร้อยละ

ตอนที่ 3 ประกอบด้วยสองส่วน ดังนี้

3.1 แบบสำรวจคำถามปลายเปิด (Open Ended Question) เป็นแบบ สอบถามเกี่ยวกับความต้องการทักษะความรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ทำงานในระดับสากล ได้แก่ ศาสตร์หรือความรู้ที่จำเป็น รายวิชาที่มีประโยชน์ รายวิชาที่ควรปรับปรุง รายวิชาหรือประเด็นความรู้ที่ควรเพิ่ม กิจกรรมใดที่หลักสูตรควรจัด คุณสมบัติของผู้สอนที่จำเป็น วิธีการสอนที่ส่งเสริมความรู้ในระดับสากล สิ่งอำนวยความสะดวกที่ส่งเสริมความรู้ในระดับสากล ข้อมูลหรือสารสนเทศที่ส่งเสริมความรู้ในระดับสากล จะวิเคราะห์ข้อมูลจากค่าความถี่และคำร้อยละ

3.2 แบบวัดมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของประเด็นทักษะความรู้ที่จำเป็นในการทำงานระดับสากล จำนวน 15 คำถาม อาทิเช่น การพูดภาษาอังกฤษ การศึกษาดูงานในองค์กรระดับสากล การใช้คอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูป การร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาต่างประเทศ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิชาวต่างประเทศมาบรรยายพิเศษ และการศึกษา Case study ของสถาบันการศึกษาต่างประเทศ เกณฑ์ในการแปลค่าเฉลี่ยของประเด็นทักษะความรู้ที่จำเป็นในการทำงานระดับสากล ทั้ง 5 ระดับ กำหนดดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	ระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง “สำรวจสภาวะการทำงาน และการนำความรู้ไปใช้ของนักศึกษาระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ในบริบทการทำงานระดับสากล” มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ สำรวจแหล่งอาชีพ ผลตอบแทน สภาวะการทำงาน และศึกษาความต้องการความรู้เพื่อใช้ในการทำงานในระดับสากล ของนักศึกษาภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยนำเสนอในรูปแบบของตารางและแผนภูมิประกอบคำบรรยาย แบ่งการนำเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวและการศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อมูลการทำงาน

ตอนที่ 3 ความต้องการทักษะความรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ทำงานในระดับสากล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวและการศึกษา

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพส่วนตัว

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	68	41.21
1.2 หญิง	97	58.79
รวม	165	100.00
2. อายุ		
2.1 21 – 25 ปี	59	35.75
2.2 26 – 30 ปี	82	49.70
2.3 31 – 40 ปี	21	12.73
2.4 มากกว่า 40 ปี	3	1.82
รวม	165	100.00
3. สถานภาพสมรส		
3.1 โสด	155	93.94
3.2 สมรส	8	4.85
3.3 อื่นๆ / หย่าร้าง	2	1.21
รวม	165	100.00
4. กลุ่มสาขาวิชาที่เรียนระดับปริญญาตรี		
4.1 เศรษฐศาสตร์	84	50.90
4.2 บริหารธุรกิจ/การเงิน/บัญชี	38	23.03
4.3 วิศวกรรมศาสตร์	19	11.52
4.4 วิทยาศาสตร์	18	10.91
5.5 สังคมศาสตร์/ศึกษาศาสตร์/ศิลปศาสตร์	6	3.64
รวม	165	100.00
5. ภาคการศึกษาที่เข้ามาเรียนในคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ		
5.1 ภาคการศึกษา 1/2555	30	18.18
5.2 ภาคการศึกษา 2/2555	43	26.06
5.3 ภาคการศึกษา 1/2556	65	39.39
5.4 ภาคการศึกษา 2/2556	16	9.70
5.5 ภาคการศึกษา 1/2557	11	6.67
รวม	165	100.00

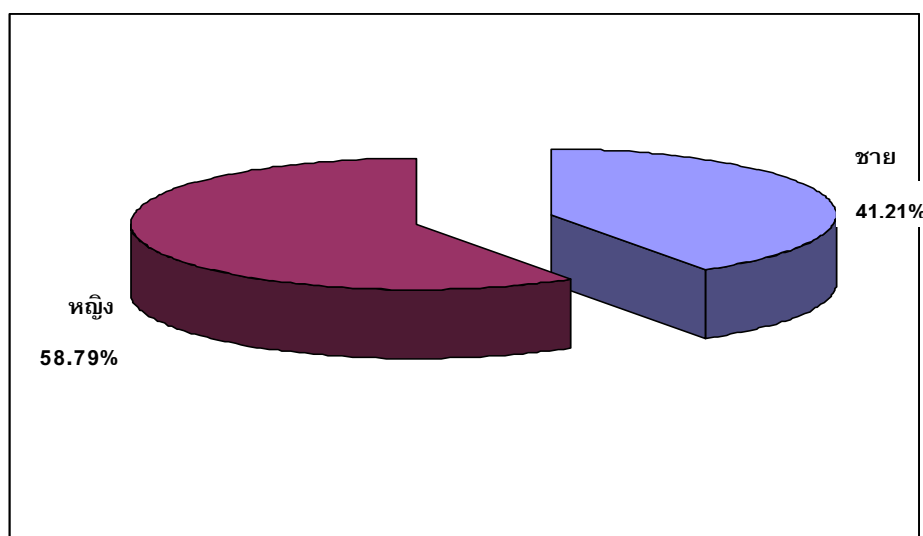
ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพส่วนตัว (ต่อ)

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
6. หลักสูตรที่เข้าศึกษาในคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ		
6.1 เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	165	100.00
รวม	165	100.00
7. เหตุผลที่เข้าศึกษาในหลักสูตร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
7.1 เพื่อนำไปใช้ทำงานในระดับทั่วไป	65	39.39
7.2 เพื่อนำไปใช้ทำงานในระดับสากล	30	18.18
7.3 เพื่อความก้าวหน้าในสายงานอาชีพ	112	67.88
7.4 เพื่อเปลี่ยนสายงาน	64	38.79
7.5 เหตุผลอื่น ๆ	7	4.24
เหตุผลอื่น ๆ ที่เข้าศึกษาในหลักสูตร (ระบุ)		
7.5.1 เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพส่วนตัว	4	2.42
7.5.2 เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ	2	1.21
7.5.3 เพราะเนื้อหาหลักสูตรมีความน่าสนใจ	1	0.61

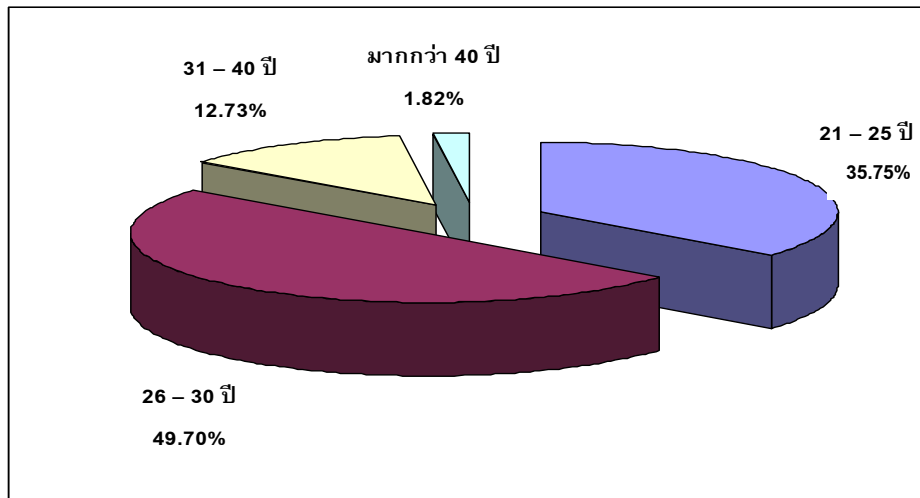
จากตาราง 1 แสดงว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 165 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 58.79 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 41.21 และ เมื่อพิจารณาตามอายุ ปรากฏว่าส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 – 30 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 49.70 รองลงมามีอายุระหว่าง 21 – 25 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 35.75 รองลงมามีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.73 และน้อยที่สุดคือ อายุมากกว่า 40 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.82 เมื่อพิจารณาตามสถานภาพสมรส ปรากฏว่าส่วนใหญ่มีสถานภาพ โสด จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 93.94 รองลงมามีสถานภาพ สมรส จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.85 และ น้อยที่สุดคือ สถานภาพอื่น ๆ หรือหย่าร้าง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.21 เมื่อพิจารณาตามกลุ่มสาขาวิชาที่เรียนระดับปริญญาตรี ปรากฏว่าส่วนใหญ่เรียนสาขา เศรษฐศาสตร์ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 50.90 รองลงมาคือสาขาบริหารธุรกิจ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 23.03 รองลงมาคือสาขาวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.52 รองลงมาใกล้เคียงกันคือสาขาวิทยาศาสตร์ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10.91 และ น้อยที่สุดคือ สาขาสังคมศาสตร์/ศึกษาศาสตร์/ศิลปะศาสตร์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.64 เมื่อพิจารณาตามภาคการศึกษาที่เข้ามาเรียนในคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ ปรากฏว่าส่วนใหญ่เข้าเมื่อ ภาคการศึกษา 1/2556 จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 39.39 รองลงมาคือ ภาคการศึกษา 2/2555 จำนวน 43 คน

คิดเป็นร้อยละ 26.06 รองลงมาคือ ภาคการศึกษา 1/2555 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 18.17 รองลงมาใกล้เคียงกันคือ ภาคการศึกษา 2/2556 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.70 และน้อยที่สุดคือ ภาคการศึกษา 1/2557 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ส่วนด้านหลักสูตรที่เข้าศึกษาใน คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ ปรากฏว่าทั้งหมดศึกษาในหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ส่วนเหตุผลที่เข้ามาศึกษาในหลักสูตร ปรากฏว่าส่วนใหญ่เลือกตอบ เพื่อความก้าวหน้าในสายงานอาชีพ จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 67.88 รองลงมาคือเพื่อนำไปใช้ทำงานระดับทั่วไป 65 คน คิดเป็นร้อยละ 39.39 รองลงมาใกล้เคียงกันคือ เพื่อเปลี่ยนสายงาน จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 38.79 รองลงมาเพื่อใช้ทำงานในระดับสากล จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18 และเหตุผลอื่น ๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.24 โดยระบุเหตุผลว่า เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพส่วนตัว จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.42 รองลงมาคือเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.21 และน้อยที่สุดคือเพราะเห็นว่าเนื้อหาหลักสูตรมีความน่าสนใจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.61 ดังแผนภาพต่อไปนี้

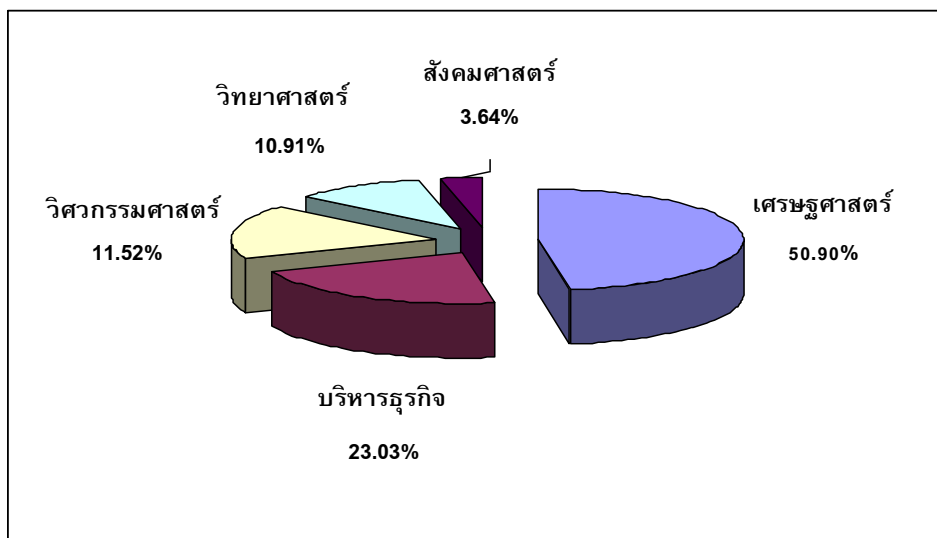
แผนภาพ 1.1 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

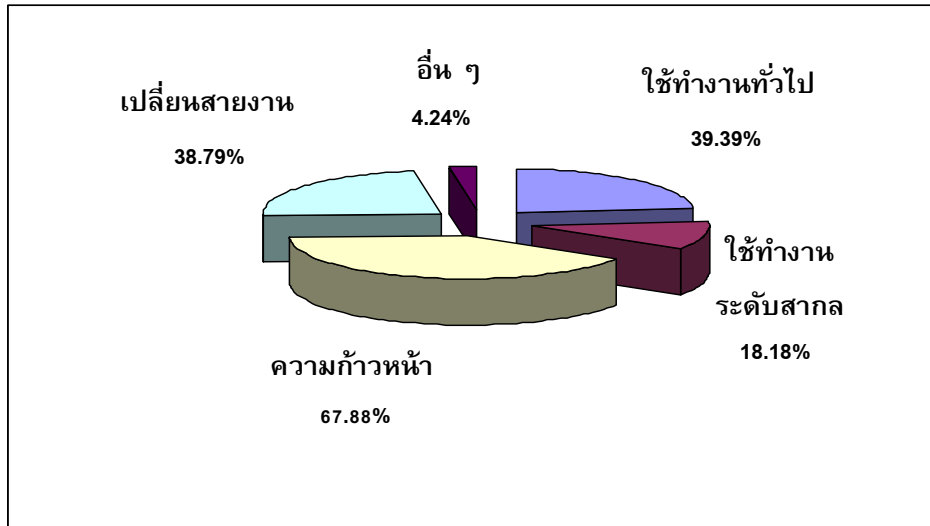
แผนภาพ 1.2 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงอายุ

แผนภาพ 1.3 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาวิชาระดับปริญญาตรี

แผนภาพ 1.4 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลที่เข้าศึกษาในหลักสูตร

ตอนที่ 2 ข้อมูลการทำงาน

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
1. ประสบการณ์การทำงานหลังสำเร็จปริญญาตรี		
1.1 ไม่เคยทำงาน	4	2.42
1.2 เคยทำงานน้อยกว่า 1 ปี	6	3.64
1.3 เคยทำงาน 1 - 3 ปี	83	50.30
1.4 เคยทำงาน 4 - 6 ปี	45	27.27
1.5 เคยทำงาน 7 - 10 ปี	21	12.73
1.6 เคยทำงานมากกว่า 10 ปี	6	3.64
รวม	165	100.00
2. ตำแหน่งงานปัจจุบัน		
2.1 ระดับปฏิบัติการ	122	73.94
2.2 ผู้บริหารระดับต้น	21	12.73
2.3 ผู้บริหารระดับกลาง	9	5.45
2.4 ผู้บริหารระดับสูง	2	1.21
2.5 เจ้าของธุรกิจ	5	3.03
2.6 อื่น ๆ	6	3.64
รวม	165	100.00
3. ประเภทของสถานที่ทำงาน		
3.1 สถาบันการเงิน	69	41.81
3.2 การบริการ	19	11.51
3.3 ส่งออก / นำเข้า	10	6.06
3.4 อุตสาหกรรม	26	15.76
3.5 พาณิชยกรรม	11	6.67
3.6 ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	18	10.91
3.7 การศึกษา	3	1.82
3.8 การแพทย์/พยาบาล	3	1.82
3.9 อื่น ๆ	6	3.64
รวม	165	100.00

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพการทำงาน (ต่อ)

สถานภาพการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
4. เงินเดือนที่ได้รับในปัจจุบัน		
4.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท	1	0.61
4.2 10,001 – 20,000 บาท	63	38.18
4.3 20,001 – 30,000 บาท	60	36.36
4.4 30,001 – 40,000 บาท	18	10.91
4.5 40,001 – 50,000 บาท	11	6.67
4.6 มากกว่า 50,000 บาท	12	7.27
รวม	165	100.00
5. ประเภทของหน่วยงาน		
5.1 หน่วยงานภาครัฐ	31	18.79
5.2 เอกชนไทย	92	55.76
5.3 เอกชนไทยร่วมทุนกับต่างชาติ	16	9.70
5.4 เอกชนต่างชาติ	22	13.33
5.5 อื่น ๆ	4	2.42
รวม	165	100.00
6. ประเภทงานที่ทำ		
6.1 ให้บริการเฉพาะคนไทย	29	17.58
6.2 ให้บริการทั้งคนไทยและต่างชาติ	131	79.39
6.3 ให้บริการเฉพาะต่างชาติ	2	1.21
6.4 อื่น ๆ	3	1.82
รวม	165	100.00
7. งานที่ต้องใช้ทักษะความรู้เรื่องระหว่างประเทศหรือไม่		
7.1 ใช้มาก	32	19.39
7.2 ใช้ปานกลาง	82	49.70
7.3 ใช้น้อย	41	24.85
7.4 ไม่ต้องใช้	7	4.24
7.5 ไม่ตอบ	3	1.82
รวม	165	100.00

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพการทำงาน (ต่อ)

สถานภาพการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
8. หน่วยงานมีผู้บริหารหรือบุคลากรชาวต่างประเทศหรือไม่		
8.1 มี	97	58.79
8.2 ไม่มี	65	39.39
4.3 ไม่ตอบ	3	1.82
รวม	165	100.00
9. หน่วยงานมีกระบวนการหรือกลไกเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันระดับสากลหรือไม่		
9.1 มี	113	68.48
9.2 ไม่มี	29	17.58
9.3 ไม่แน่ใจ	20	12.12
9.4 ไม่ตอบ	3	1.82
รวม	165	100.00
10. หน่วยงานต้องแข่งขันกับหน่วยงานต่างชาติใช่หรือไม่		
10.1 ใช่	118	71.51
10.2 ไม่ใช่	34	20.61
10.3 ไม่แน่ใจ	10	6.06
10.4 ไม่ตอบ	3	1.82
รวม	165	100.00
11. หน่วยงานมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในระดับประเทศหรือระดับสากลใช่หรือไม่		
10.1 ใช่	128	77.58
10.2 ไม่ใช่	19	11.51
10.3 ไม่แน่ใจ	15	9.09
10.4 ไม่ตอบ	3	1.82
รวม	165	100.00

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพการทำงาน (ต่อ)

สถานภาพการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
12. หน่วยงานนำมาตรฐานสากลมาใช้ระดับทางการแข่งขันหรือไม่		
12.1 ใช่	137	83.03
12.2 ไม่ใช่	13	7.88
12.3 ไม่แน่ใจ	12	7.27
12.4 ไม่ตอบ	3	1.82
รวม	165	100.00
13. หน่วยงานได้รับการรับรองตามเกณฑ์มาตรฐานสากลหรือไม่		
13.1 ใช่	136	82.42
13.2 ไม่ใช่	26	15.76
13.3 ไม่ตอบ	3	1.82
รวม	165	100.00
14. หน่วยงานอยู่ระหว่างกระบวนการเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานสากล ใช่หรือไม่		
14.1 ใช่	52	31.51
14.2 ไม่ใช่	71	43.03
14.3 ไม่แน่ใจ	39	23.64
14.4 ไม่ตอบ	3	1.82
รวม	165	100.00
15. ความรู้จากการเรียนในหลักสูตรสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานระดับสากลได้เพียงใด		
15.1 ใช้ได้มาก	78	47.27
15.2 ใช้ได้ปานกลาง	75	45.46
15.3 ใช้ได้น้อย	4	2.42
15.4 ไม่แน่ใจ	7	4.24
15.5 ไม่ตอบ	1	0.61
รวม	165	100.00

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพการทำงาน (ต่อ)

สถานภาพการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
16. ความรู้จากการเรียนในหลักสูตรจะช่วยให้มีโอกาสได้งานทำในองค์การระดับสากลมากขึ้นอย่างไร		
16.1 ช่วยได้มาก	80	48.48
16.2 ช่วยได้ปานกลาง	69	41.82
16.3 ช่วยได้น้อย	9	5.45
16.4 ไม่แน่ใจ	6	3.64
16.5 ไม่ตอบ	1	0.61
รวม	165	100.00

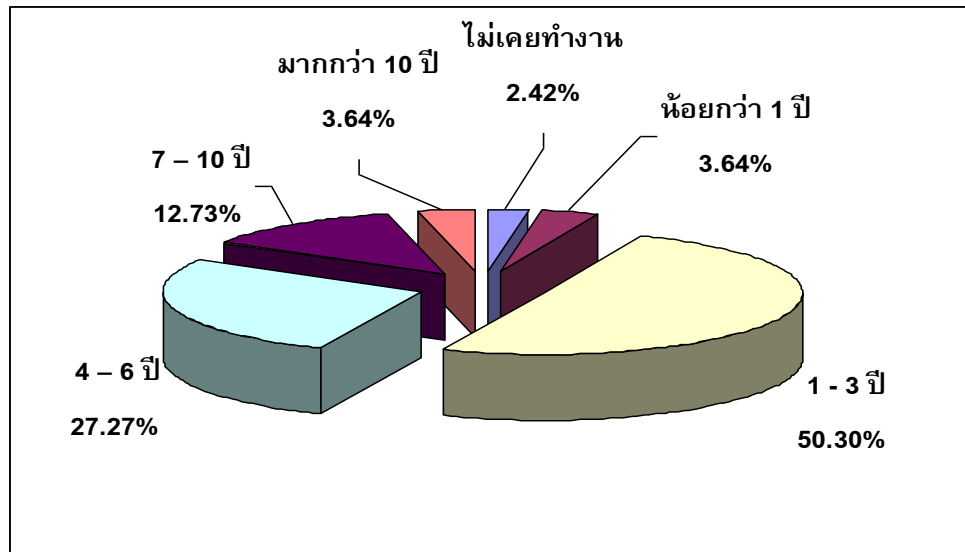
จากตาราง 2 แสดงว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 165 คน ส่วนใหญ่เคยทำงาน 1 – 3 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 50.30 รองลงมา เคยทำงาน 4 – 6 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27 รองลงมา เคยทำงาน 7 – 10 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.73 เมื่อพิจารณาตามตำแหน่งงานในปัจจุบัน ปรากฏว่าส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานอยู่ในระดับปฏิบัติการ จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 73.94 รองลงมาคือ ผู้บริหารระดับต้น จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.73 รองลงมาคือ ผู้บริหารระดับกลาง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.45 เมื่อพิจารณาตามประเภทสถานที่ทำงาน ปรากฏว่าส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในสถาบันการเงิน จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 41.81 รองลงมาคือ อุตสาหกรรม จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 15.76 รองลงมาคือ การบริการ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.51 และรองลงมาใกล้เคียงกัน คือ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10.91

เมื่อพิจารณาตามเงินเดือนที่ได้รับในปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับเงินเดือนอยู่ในช่วงระหว่าง 10,000 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.18 รองลงมาใกล้เคียงกันคือ 20,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมาคือ 30,001 – 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.91 เมื่อพิจารณาตามประเภทของหน่วยงานส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในองค์กรประเภท เอกชนไทย จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 55.76 รองลงมา หน่วยงานภาครัฐ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 18.79 รองลงมา เอกชนต่างชาติ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และ รองลงมาใกล้เคียงกันคือ เอกชนไทยร่วมทุนกับต่างชาติ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.70 เมื่อพิจารณาตามประเภทของงานที่ทำส่วนใหญ่ทำงานในลักษณะ ให้บริการทั้งคนไทยและต่างชาติ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 79.39 รองลงมา ให้บริการเฉพาะคนไทย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 17.58 และจำนวนน้อย ให้บริการเฉพาะต่างชาติ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.21

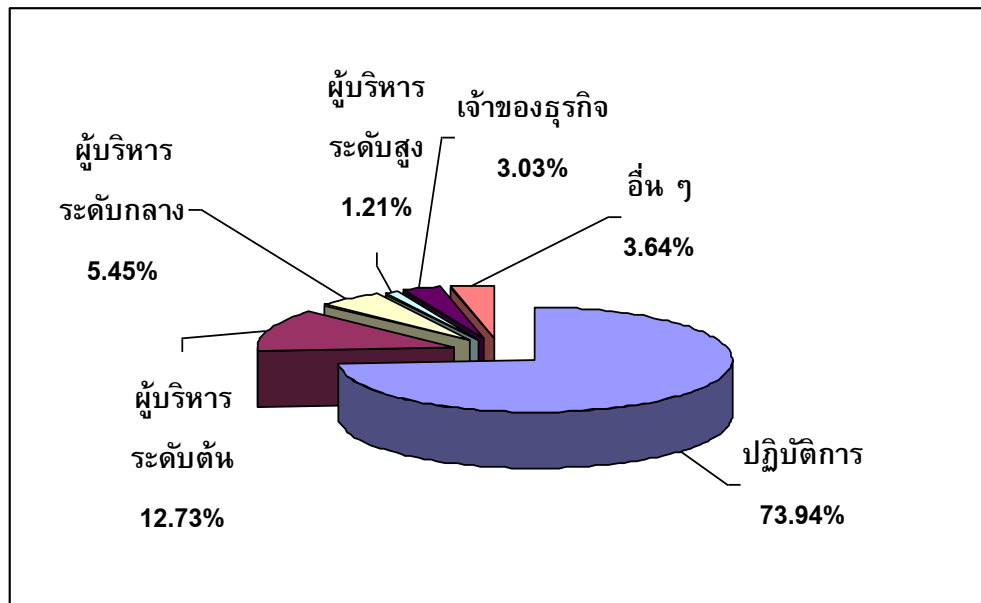
เมื่อพิจารณาตามทักษะความรู้เกี่ยวกับเรื่องระหว่างประเทศที่ต้องใช้ในการทำงานกลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า ใช้ปานกลาง จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 49.70 รองลงมาตอบว่า ใช้ น้อย จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 24.85 และรองลงมาใกล้เคียงกันตอบว่า ใช้มาก จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 19.39 เมื่อพิจารณาด้านการมีผู้บริหารหรือบุคลากรต่างชาติในหน่วยงานกลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า มี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 58.79 รองลงมาตอบว่า ไม่มี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 39.39 เมื่อพิจารณาด้านหน่วยงานมีกระบวนการหรือกลไกเพื่อเพิ่มขีด ความสามารถทางการแข่งขันในระดับสากล ส่วนใหญ่ตอบว่า มี จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 68.48 รองลงมาตอบว่า ไม่มี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 17.58 และ ตอบว่า ไม่แน่ใจ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12 เมื่อพิจารณาด้านหน่วยงานต้องมีการแข่งขันกับหน่วยงานต่างชาติ ส่วน ใหญ่ตอบว่า ใช่ จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 71.51 รองลงมาตอบว่า ไม่ใช่ จำนวน 34 คน คิด เป็นร้อยละ 20.61 และ ตอบว่า ไม่แน่ใจ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06 เมื่อพิจารณาด้าน ชื่อเสียงของหน่วยงานมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในระดับชาติหรือนานาชาติ ส่วนใหญ่ตอบว่า ใช่ จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 77.58 รองลงมาตอบว่า ไม่ใช่ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.51 และ ตอบว่า ไม่แน่ใจ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09

เมื่อพิจารณาด้านหน่วยงานนำมาตรฐานสากลมาใช้ยกระดับการแข่งขัน ส่วนใหญ่ตอบว่า ใช่ จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 83.03 รองลงมาตอบว่า ไม่ใช่ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.88 และ ตอบว่า ไม่แน่ใจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 7.27 เมื่อพิจารณาด้านหน่วยงานได้รับการรับรองตามเกณฑ์มาตรฐานสากล ส่วนใหญ่ตอบว่า ใช่ จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 82.42 และตอบว่า ไม่ใช่ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 15.76 เมื่อพิจารณาด้านหน่วยงานอยู่ระหว่าง กระบวนการเข้าสู่มาตรฐานสากล ส่วนใหญ่ตอบว่า ไม่ใช่ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 43.03 รองลงมาตอบว่า ใช่ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 31.51 และ ตอบว่า ไม่แน่ใจ จำนวน 39 คน คิด เป็นร้อยละ 23.64 เมื่อพิจารณาด้านการนำความรู้จากการเรียนในหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการ ทำงานระดับสากล ส่วนใหญ่ตอบว่า ใช้ได้มาก จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 47.27 และ รองลงมา ใกล้เคียงกันตอบว่า ใช้ได้ปานกลาง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 45.46 เมื่อพิจารณาด้านความรู้ จากการเรียนในหลักสูตรช่วยให้มีโอกาสได้งานทำในองค์กรระดับสากล ส่วนใหญ่ตอบว่า ช่วยได้ มาก จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 48.48 รองลงมาตอบว่า ช่วยได้ปานกลาง จำนวน 69 คน คิด เป็นร้อยละ 41.48 และ ส่วนน้อยตอบว่า ช่วยได้น้อย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.45 ดัง แผนภาพต่อไปนี้

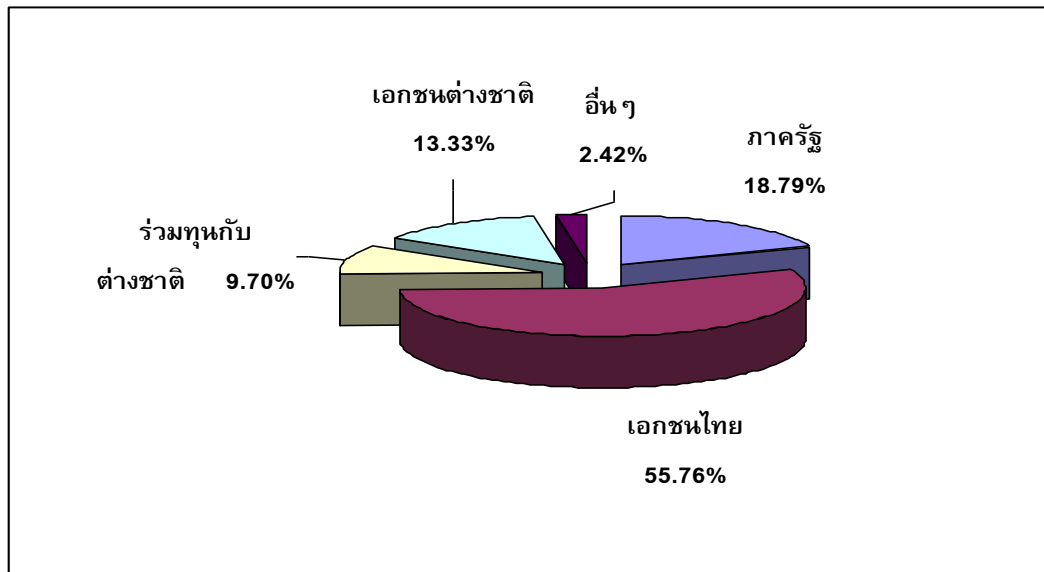
แผนภาพ 2.1 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

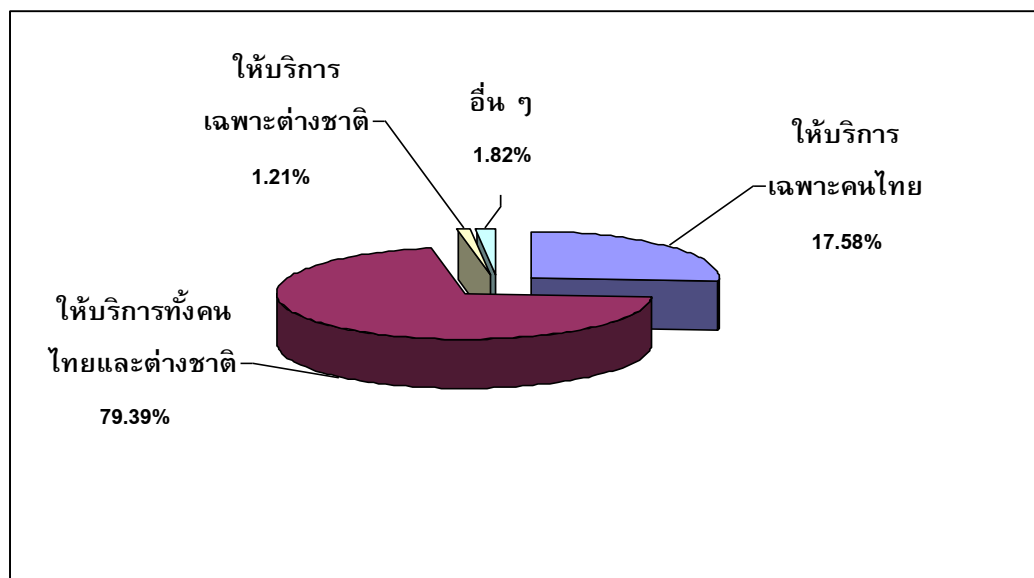
แผนภาพ 2.2 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่งงาน

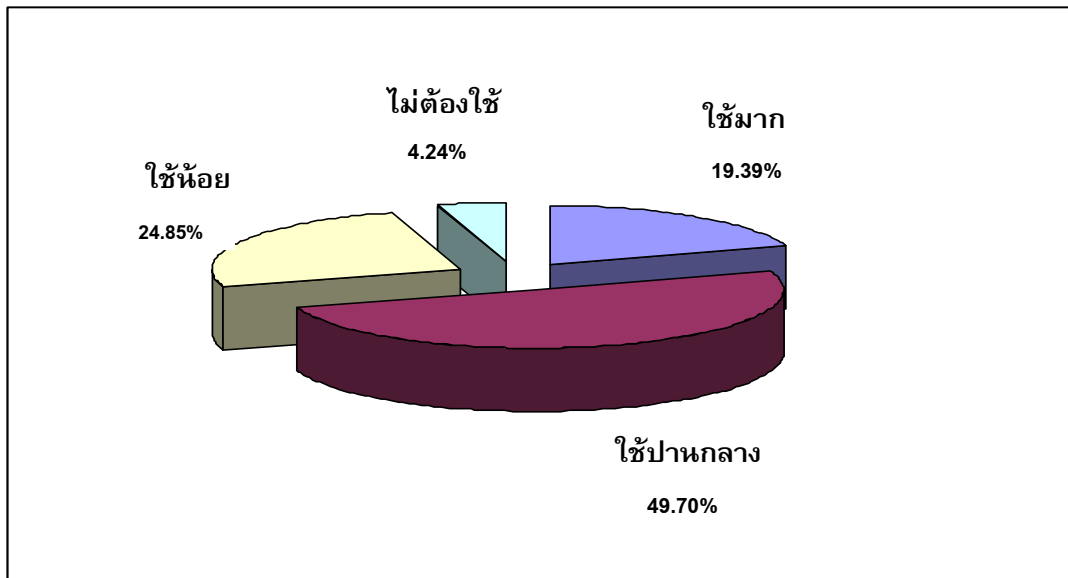
แผนภาพ 2.3 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทหน่วยงาน

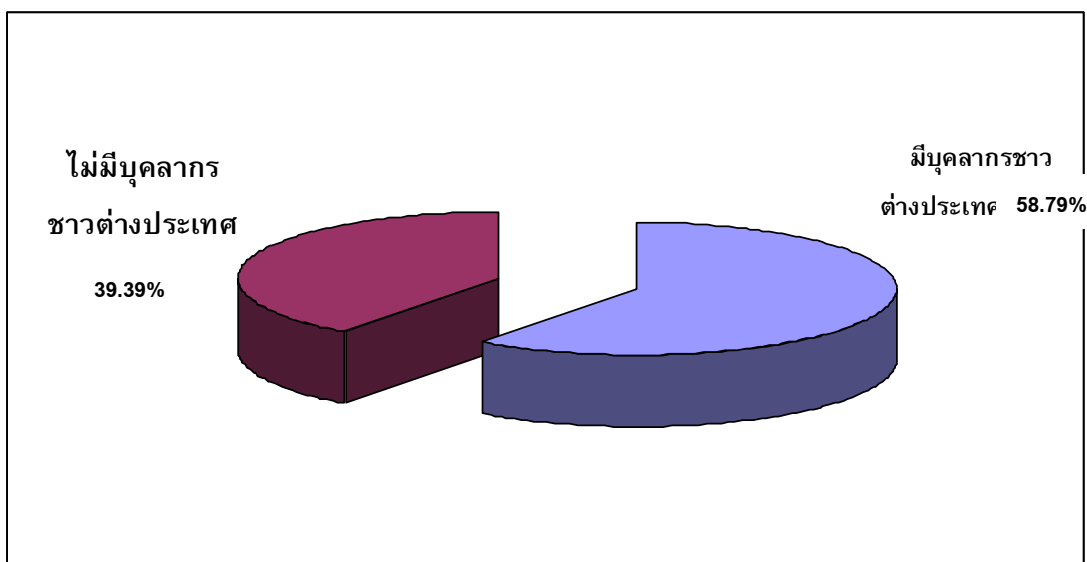
แผนภาพ 2.4 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทงานที่ทำ

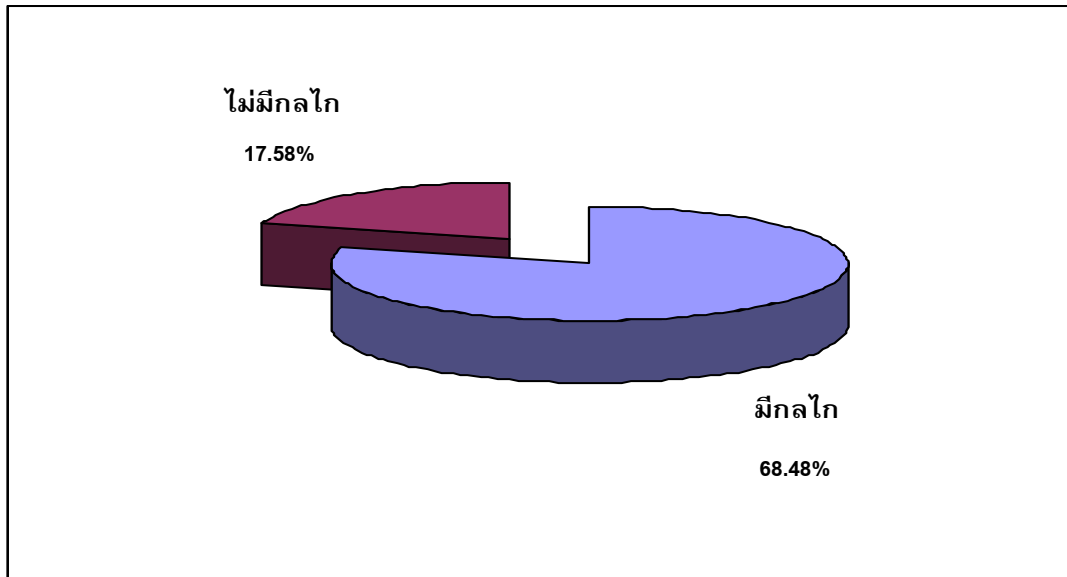
แผนภาพ 2.5 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้ความรู้เรื่องระหว่างประเทศ

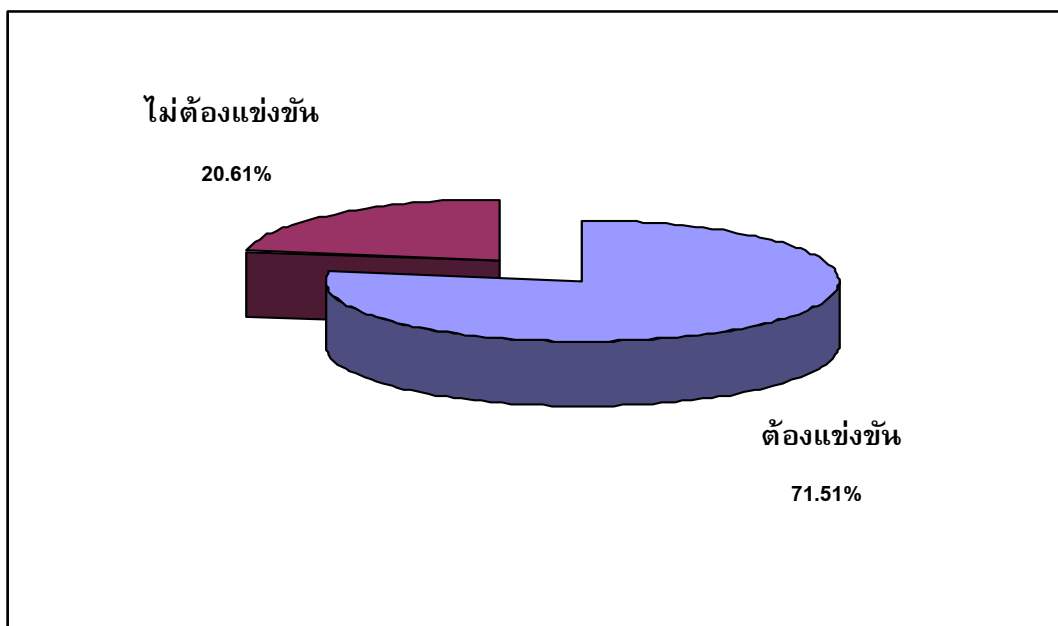
แผนภาพ 2.6 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการทำงานร่วมกับชาวต่างประเทศ

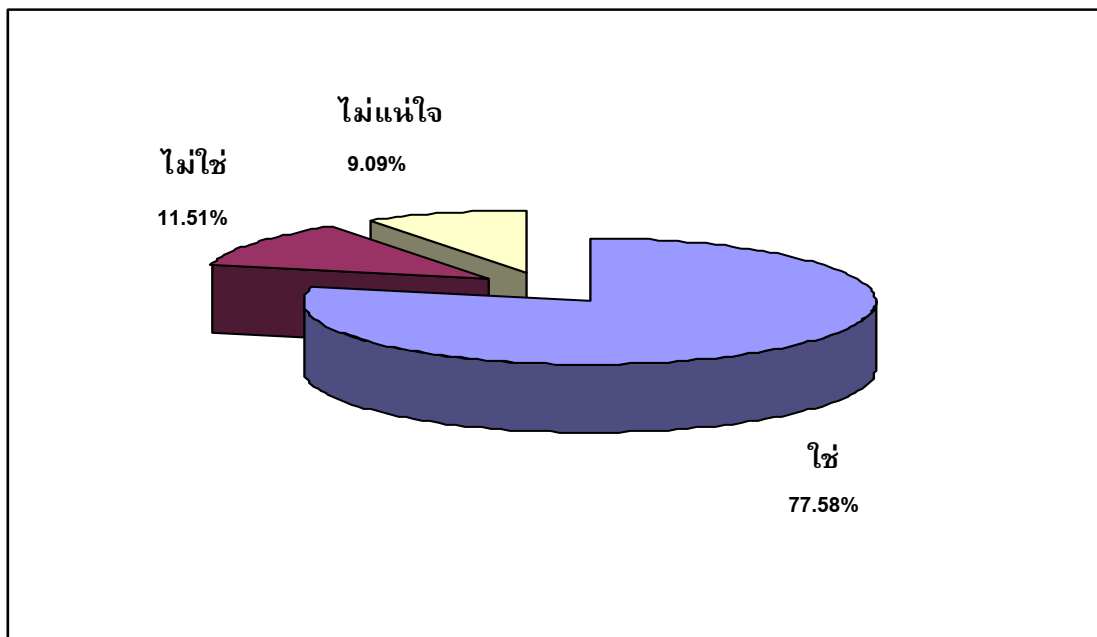
แผนภาพ 2.7 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการมีกลไกเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของหน่วยงานในระดับสากล

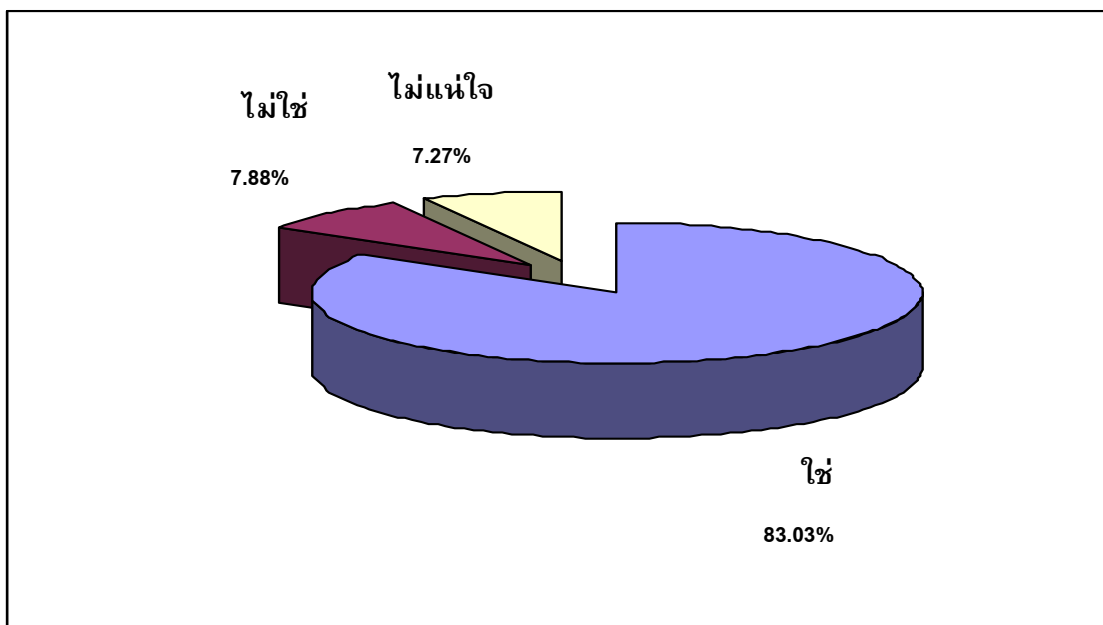
แผนภาพ 2.8 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการแข่งขันกับหน่วยงานต่างชาติ

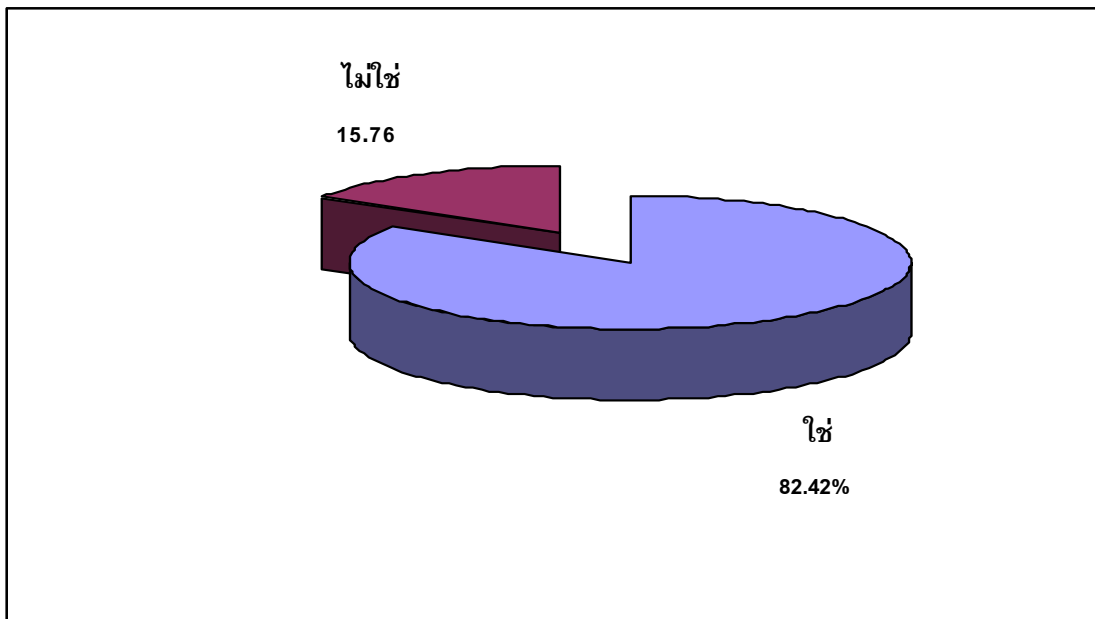
แผนภาพ 2.9 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการมีชื่อเสียงระดับประเทศหรือสากล

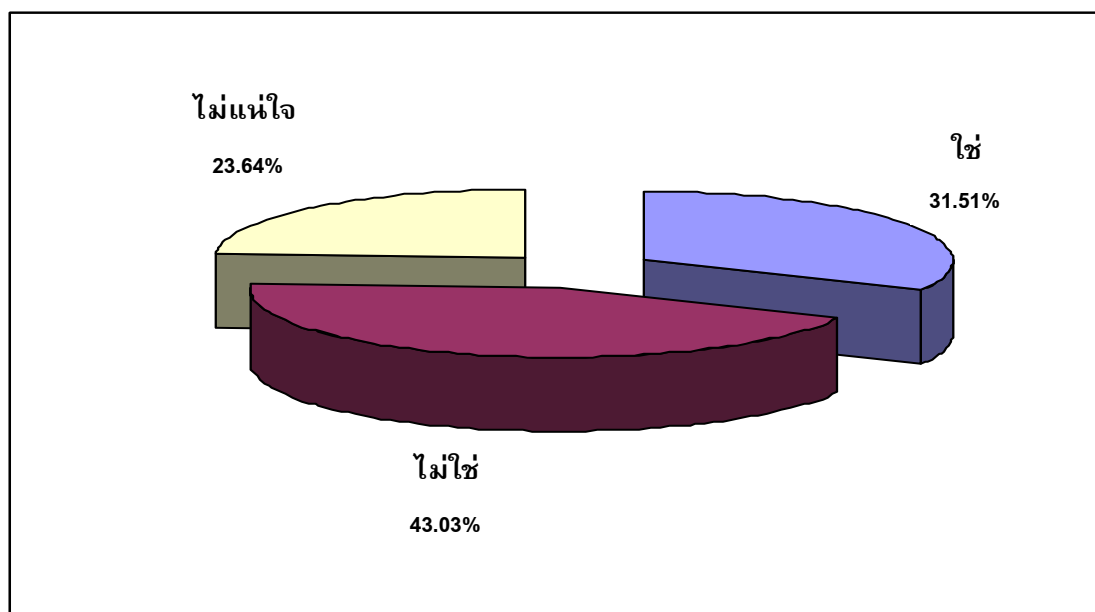
แผนภาพ 2.10 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการนำมาตรฐานสากลมาใช้
ยกระดับทางการแข่งขัน

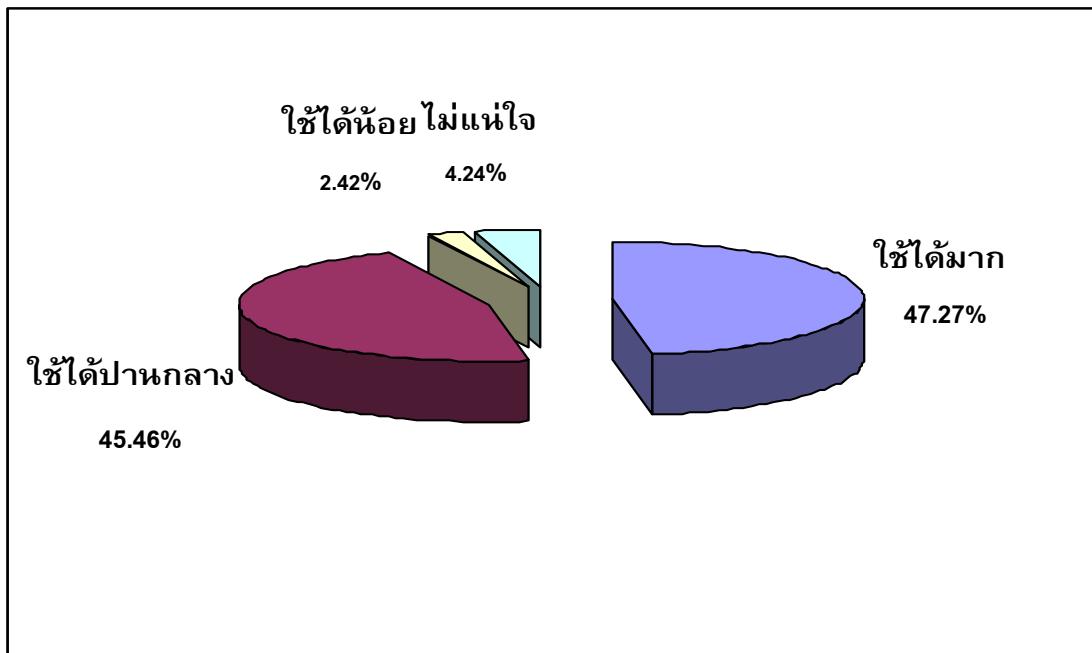
แผนภาพ 2.11 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการได้รับรองเกณฑ์มาตรฐานสากล

แผนภาพ 2.12 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการอยู่ในกระบวนการเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานสากล

แผนภาพ 2.13 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการนำความรู้ที่เรียน
ในหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ทำงานในระดับสากล

ตอนที่ 3 ความต้องการทักษะความรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ทำงานในระดับสากล

ตาราง 3.1 ศาสตร์หรือความรู้ที่จำเป็นต่อการนำไปใช้ทำงานในระดับสากล

ความต้องการทักษะความรู้	ความถี่	ร้อยละ
1. ภาษาและการสื่อสาร	40	36.04
2. ภาษาอังกฤษ	20	18.02
3. เศรษฐศาสตร์	14	12.62
4. การเงิน	6	5.41
5. วิชาชีพเฉพาะ	5	4.51
6. การวิเคราะห์	4	3.60
7. การค้าระหว่างประเทศ	4	3.60
8. การจัดการ	3	2.70
9. มหาเศรษฐศาสตร์	3	2.70
10. คณิตศาสตร์	2	1.80
11. จุลเศรษฐศาสตร์	2	1.80
12. เศรษฐกิจ	2	1.80
13. ตรรกศาสตร์	1	0.90
14. กฎหมายธุรกิจระหว่างประเทศ	1	0.90
15. การตลาด	1	0.90
16. การวางแผนกลยุทธ์	1	0.90
17. จิตวิทยา	1	0.90
18. บรรษัทภิบาล	1	0.90
รวม	111	100.00

จากตาราง 3.1 ศาสตร์หรือความรู้ที่จำเป็นต่อการนำไปใช้ทำงานระดับสากล ปรากฏว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 111 คน ส่วนใหญ่ตอบว่า ภาษาและการสื่อสาร จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 36.40 รองลงมา ภาษาอังกฤษ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 18.02 รองลงมา เศรษฐศาสตร์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 12.62 รองลงมาคือ การเงิน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.41 รองลงมาคือ วิชาชีพเฉพาะ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.51 รองลงมาคือ การวิเคราะห์ และ การค้าระหว่างประเทศ จำนวนด้านละ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60 เท่าๆ กัน รองลงมาคือ การจัดการ และ มหาเศรษฐศาสตร์ จำนวนด้านละ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 เท่าๆ กัน รองลงมาคือ คณิตศาสตร์ จุลเศรษฐศาสตร์ และ เศรษฐกิจ จำนวนด้านละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.80 เท่าๆ กัน

ตาราง 3.2 ศาสตร์หรือความรู้ที่จำเป็นต่อการนำไปใช้ทำงานในระดับสากล จำแนกตามประเภทของหน่วยงาน

ความต้องการทักษะความรู้	หน่วยงานของรัฐ	เอกชนไทย	เอกชนไทยร่วมทุนต่างชาติ	เอกชนต่างชาติ
1. ภาษาและการสื่อสาร	5 (25%)	27 (42.19%)	1 (10%)	7 (41.18%)
2. ภาษาอังกฤษ	7 (35%)	9 (14.06%)	2 (20%)	2 (11.77%)
3. เศรษฐศาสตร์	3 (15%)	8 (12.50%)	2 (20%)	1 (5.88%)
4. การเงิน	1 (5%)	2 (3.13%)		3 (17.65%)
5. วิชาชีพเฉพาะ	1 (5%)	4 (6.25%)		
6. การวิเคราะห์		2 (3.13%)	1 (10%)	1 (5.88%)
7. การค้าระหว่างประเทศ	1 (5%)	2 (3.13%)	1 (10%)	
8. การจัดการ		2 (3.13%)	1 (10%)	
9. มหาเศรษฐศาสตร์	1 (5%)	1 (1.56%)		1 (5.88%)
10. คณิตศาสตร์	1 (5%)	1 (1.56%)		
11. จุลเศรษฐศาสตร์		1 (1.56%)	1 (10%)	
12. เศรษฐกิจ		1 (1.56%)		1 (5.88%)
13. ตรรกศาสตร์				1 (5.88%)
14. กฎหมายธุรกิจระหว่างประเทศ		1 (1.56%)		
15. การตลาด		1 (1.56%)		
16. การวางแผนกลยุทธ์		1 (1.56%)		
17. จิตวิทยา		1 (1.56%)		
18. บรรษัทภิบาล			1 (10%)	
รวม	20 (100%)	64 (100%)	10 (100%)	17 (100%)

จากตาราง 3.2 ศาสตร์หรือความรู้ที่จำเป็นต่อการนำไปใช้ทำงานระดับสากลจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 111 คน นักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของรัฐส่วนใหญ่ตอบว่า ภาษาอังกฤษ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมา ภาษาและการสื่อสาร จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมา เศรษฐศาสตร์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15 นักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของเอกชนไทยส่วนใหญ่ตอบว่า ภาษาและการสื่อสาร จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 42.19 รองลงมา ภาษาอังกฤษ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 14.06 รองลงมา เศรษฐศาสตร์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 นักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของเอกชนไทยร่วมทุนต่างชาติส่วนใหญ่ตอบว่า ภาษาและการสื่อสาร จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และเศรษฐศาสตร์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 เท่าๆ กัน นักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของเอกชนต่างชาติส่วนใหญ่ตอบว่า ภาษาและการสื่อสาร จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ

41.18 รองลงมา การเงิน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 17.65 รองลงมา ภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.77

ตาราง 3.3 รายวิชาที่มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ทำงานในระดับสากล

รายวิชา	ความถี่	ร้อยละ
1 มหเศรษฐศาสตร์	22	24.17
2 การวางแผนกลยุทธ์และการวิเคราะห์โครงการ	10	10.99
3 การบริหารการเงินระหว่างประเทศ	9	9.89
4 เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ	9	9.89
5 ภาษาอังกฤษ	7	7.69
6 การเงินธุรกิจ	6	6.59
7 เศรษฐมิติและการพยากรณ์	6	6.59
8 จุลเศรษฐศาสตร์	5	5.49
9 การค้าระหว่างประเทศ	4	4.40
10 การลงทุนทางการเงิน	3	3.30
11 ธุรกิจระหว่างประเทศ	3	3.30
12 การจัดการทางการเงิน	2	2.20
13 การบัญชีและการวิเคราะห์งบการเงิน	1	1.10
14 การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทน	1	1.10
15 ทุนมนุษย์	1	1.10
16 การเงินระหว่างประเทศ	1	1.10
17 นโยบายเศรษฐกิจและสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ	1	1.10
รวม	91	100.00

จากตาราง 3.3 รายวิชาที่มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ทำงานในระดับสากล ปรากฏว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 91 คน ส่วนใหญ่ตอบว่า วิชาเศรษฐศาสตร์ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 24.17 รองลงมา วิชาการวางแผนกลยุทธ์และการวิเคราะห์โครงการ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.99 รองลงมา วิชาการบริหารการเงินระหว่างประเทศ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.89 และวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.89 เท่าๆ กัน รองลงมา วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 รองลงมา วิชาการเงินธุรกิจ และวิชา เศรษฐมิติและการพยากรณ์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.59 เท่าๆ กัน รองลงมา วิชาจุล เศรษฐศาสตร์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.49 รองลงมา วิชาการค้าระหว่างประเทศ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.40 รองลงมา วิชาการลงทุนทางการเงิน และวิชาธุรกิจระหว่างประเทศจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 เท่าๆ กัน รองลงมา วิชาการจัดการทางการเงิน ส่วนที่เหลือ จำนวนวิชาละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.10 เท่าๆ กัน คือ วิชาการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทน วิชาทุนมนุษย์ วิชา ธุรกิจระหว่างประเทศ และวิชานโยบายเศรษฐกิจและสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ

ตาราง 3.4 รายวิชาที่มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ทำงานในระดับสากล จำแนกตามประเภทของ
หน่วยงาน

รายวิชา	หน่วยงาน ของรัฐ	เอกชนไทย	เอกชนไทย ร่วมทุน ต่างชาติ	เอกชน ต่างชาติ
1 มหเศรษฐศาสตร์	4 (22.22%)	11(20.75%)	3 (37.5%)	4 (33.33%)
2 การวางแผนกลยุทธ์และการวิเคราะห์ โครงการ	1 (5.55%)	9 (16.98%)		
3 การบริหารการเงินระหว่างประเทศ	1 (5.55%)	5 (9.43%)	1 (12.5%)	2 (16.67%)
4 เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ	1 (5.55%)	6 (11.32%)	1 (12.5%)	1 (8.33%)
5 ภาษาอังกฤษ	1 (5.55%)	6 (11.32%)		
6 การเงินธุรกิจ	2 (11.11%)	3 (5.66%)		1 (8.33%)
7 เศรษฐมิติและการพยากรณ์	1 (5.55%)	3 (5.66%)	2 (25%)	
8 จุลเศรษฐศาสตร์	2 (11.11%)	3 (5.66%)		
9 การค้าระหว่างประเทศ	1 (5.55%)	2 (3.77%)		1 (8.33%)
10 การลงทุนทางการเงิน	1 (5.55%)	1 (1.89%)		1 (8.33%)
11 ธุรกิจระหว่างประเทศ	1 (5.55%)	1 (1.89%)		1 (8.33%)
12 การจัดการทางการเงิน	1 (5.55%)	1 (1.89%)		
13 การบัญชีและการวิเคราะห์งบการเงิน			1 (12.5%)	
14 การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทน	1 (5.55%)			
15 ทุนมนุษย์		1 (1.89%)		
16 การเงินระหว่างประเทศ		1 (1.89%)		
17 นโยบายเศรษฐกิจ/สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ				1 (8.33%)
รวม	18 (100%)	53 (100%)	8 (100%)	12 (100%)

จากตาราง 3.4 รายวิชาที่มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ทำงานในระดับสากล จำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 111 คน นักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของรัฐส่วนใหญ่ตอบว่า วิชามหเศรษฐศาสตร์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 รองลงมา วิชาการเงินธุรกิจ และวิชาจุลเศรษฐศาสตร์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 เท่า ๆ กัน นักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของเอกชนไทยส่วนใหญ่ตอบว่า วิชามหเศรษฐศาสตร์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 20.75 รองลงมา วิชาการวางแผนกลยุทธ์และการวิเคราะห์โครงการจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 16.98 รองลงมาวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 11.32 เท่า ๆ กัน นักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของเอกชนไทยร่วมทุนต่างชาติส่วนใหญ่ตอบว่า วิชามหเศรษฐศาสตร์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมา วิชาเศรษฐมิติและการพยากรณ์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 นักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของ

เอกชนต่างชาติส่วนใหญ่ตอบว่า วิชาเศรษฐศาสตร์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา วิชาการบริหารการเงินระหว่างประเทศ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.76

ตาราง 3.5 รายวิชาและประเด็นที่ควรปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับการทำงานในระดับสากล

รายวิชาและประเด็นที่ควรปรับปรุง	ความถี่	ร้อยละ
1 เศรษฐมิติและการพยากรณ์	(8)	30.76
- ควรฝึกให้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป	4	
- ควรเปิดรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษามากขึ้น	2	
- เป็นวิชาที่มีความสำคัญไม่ควรเปิดสอนในภาคฤดูร้อน	1	
- เนื้อหาวิชาควรกว้างขึ้น	1	
2 มหเศรษฐศาสตร์	(6)	23.07
- ควรพูดทับศัพท์เป็นภาษาอังกฤษเพื่อการนำไปใช้	2	
- ควรปรับปรุงสื่อการสอนให้มีมาตรฐานขึ้น	2	
- ควรเพิ่มการนำไปประยุกต์ใช้	1	
- ควรอธิบายภาพรวมก่อนลงไปในรายละเอียด	1	
3 คณิตศาสตร์และสถิติสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	(4)	15.39
- ควรเพิ่มการนำไปประยุกต์ใช้	2	
- ควรเพิ่มตัวอย่างประกอบการสอน	1	
- ควรคำนึงถึงผู้ไม่มีพื้นฐานด้านนี้ หรือจบมานาน	1	
4 จุลเศรษฐศาสตร์	(3)	11.54
- ควรเพิ่ม Case study ของต่างประเทศ	2	
- ควรเพิ่มการนำไปประยุกต์ใช้	1	
5 การติดตามและประเมินผลโครงการ	(2)	7.69
- ควรนำ Case ของต่างประเทศมาประกอบการสอน	1	
- ควรฝึกให้นักศึกษาคิดวิเคราะห์	1	
6 ธุรกิจระหว่างประเทศ	(1)	3.85
- ควรเพิ่มด้านเทคโนโลยี / ประสบการณ์ต่างประเทศ	1	
7 เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ	(1)	3.85
- ควรเป็นวิชาบังคับเพื่อให้มีความรู้ระดับสากลเพิ่มขึ้น	1	
8 นโยบายเศรษฐกิจและสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ	(1)	3.85
- เนื้อหาวิชาควรเชื่อมโยงกับสากลเพิ่มขึ้น	1	
รวม	(26)	100.00

จากตาราง 3.5 รายวิชาและประเด็นที่ควรปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับการทำงานในระดับสากล ปรากฏว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 26 คน ส่วนใหญ่ตอบว่า วิชาเศรษฐมิติและการพยากรณ์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 30.76 โดยส่วนใหญ่มีความเห็นว่าประเด็นที่ควรปรับปรุงคือ

ควรให้นักศึกษาฝึกใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และควรรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษามากขึ้น และเป็นวิชาที่มีความสำคัญไม่ควรเรียนเปิดสอนภาคฤดูร้อน รองลงมา วิชามหเศรษฐศาสตร์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 23.07 ประเด็นที่ควรปรับปรุงคือ ควรพูดศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ ควรปรับปรุงสื่อการสอนให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น ควรเพิ่มด้านการนำไปประยุกต์ใช้ และควรอธิบายภาพรวมก่อนลงไป ในรายละเอียด รองลงมา วิชาคณิตศาสตร์และสถิติสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.39 ประเด็นที่ควรปรับปรุงคือ ควรเพิ่มการนำไปประยุกต์ใช้ ควรเพิ่มตัวอย่างประกอบการสอน และ ควรคำนึงถึงผู้ไม่มีพื้นฐานด้านนี้หรือผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมานาน รองลงมา วิชาจุลเศรษฐศาสตร์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 ประเด็นที่ควรปรับปรุงคือ ควรเพิ่ม Case study ของต่างประเทศ และ ควรเพิ่มการนำไปประยุกต์ใช้ รองลงมาวิชาวิชาการติดตามและประเมินผลโครงการ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 ประเด็นที่ควรปรับปรุงคือ ควรนำ Case ของต่างประเทศมาประกอบการสอน และควรฝึกให้นักศึกษาวิเคราะห์ ส่วนวิชาที่เหลือจำนวนวิชาละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85 คือ วิชาการธุรกิจระหว่างประเทศ ประเด็นที่ควรปรับปรุงคือ ควรเพิ่มด้านเทคโนโลยี / ประสบการณ์ต่างประเทศ วิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ประเด็นที่ควรปรับปรุงคือ ควรกำหนดเป็นวิชาบังคับเพื่อให้มีความรู้ระดับสากลเพิ่มขึ้น และวิชานโยบายเศรษฐกิจและสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ประเด็นที่ควรปรับปรุงคือ เนื้อหาวิชาควรเชื่อมโยงกับสากลเพิ่มขึ้น

ตาราง 3.6 รายวิชาหรือประเด็นความรู้ที่ควรเพิ่มในหลักสูตรเพื่อรองรับการทำงานในระดับสากล

รายวิชาหรือประเด็นความรู้	ความถี่	ร้อยละ
1 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	18	47.37
2 การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ	5	13.16
3 กฎหมายธุรกิจระหว่างประเทศ	3	7.91
4 การเงินระหว่างประเทศ	2	5.26
5 เศรษฐศาสตร์การตลาด	2	5.26
6 คอมพิวเตอร์	1	2.63
7 การจัดการองค์การ	1	2.63
8 การเจรจาต่อรอง	1	2.63
9 การวิเคราะห์และมาตรฐานการทำงาน	1	2.63
10 เจาะลึกภาวะทางเศรษฐกิจของต่างประเทศ	1	2.63
11 ตลาดต่างประเทศ	1	2.63
12 บัญชีประชาชาติ	1	2.63
13 ภาษีอากรระหว่างประเทศ	1	2.63
รวม	38	100.00

จากตาราง 3.6 รายวิชาและประเด็นที่ควรเพิ่มในหลักสูตรเพื่อรองรับการทำงานในระดับสากล ปรากฏว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 38 คน ส่วนใหญ่ตอบว่า วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 47.37 รองลงมาคือ วิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 รองลงมาคือ วิชากฎหมายธุรกิจระหว่างประเทศจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.91 รองลงมาคือ วิชาการเงินระหว่างประเทศ และ วิชาเศรษฐศาสตร์การตลาด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 เท่าๆ กัน ส่วนที่เหลือวิชาหรือประเด็นละ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 เท่าๆ กันคือ คอมพิวเตอร์ การจัดการองค์การ การเจรจาต่อรอง การเจรจาต่อรอง และการวิเคราะห์และมาตรฐานการทำงาน เจาะลึกภาวะทางเศรษฐกิจของต่างประเทศ ตลาดต่างประเทศ บัญชีประชาชาติ

ตาราง 3.7 รายวิชาหรือประเด็นความรู้ที่ควรเพิ่มในหลักสูตรเพื่อรองรับการทำงานในระดับสากล จำแนกตามประเภทของหน่วยงาน

รายวิชา	หน่วยงานของรัฐ	เอกชนไทย	เอกชนไทยร่วมทุนต่างชาติ	เอกชนต่างชาติ
1 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	1 (20%)	12 (52.17%)	1 (33.33%)	3 (42.87%)
2 การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ		4 (17.39%)	1 (33.33%)	1 (14.28%)
3 กฎหมายธุรกิจระหว่างประเทศ	1 (20%)	1 (4.35%)		1 (14.28%)
4 การเงินระหว่างประเทศ		2 (8.69%)		
5 เศรษฐศาสตร์การตลาด			1 (33.33%)	
6 คอมพิวเตอร์		1 (4.35%)		
7 การจัดการองค์การ				1 (14.28%)
8 การเจรจาต่อรอง	1 (20%)			
9 การวิเคราะห์และมาตรฐานการทำงาน		1 (4.35%)		
10 เจาะลึกภาวะทางเศรษฐกิจของต่างประเทศ	1 (20%)			1 (14.28%)
11 ตลาดต่างประเทศ		1 (4.35%)		
12 บัญชีประชาชาติ	1 (20%)			
13 ภาวะการระหว่างประเทศ		1 (4.35%)		
รวม	5 (100%)	23 (100%)	3 (100%)	7 (100%)

จากตาราง 3.7 รายวิชาหรือประเด็นความรู้ที่ควรเพิ่มในหลักสูตรเพื่อรองรับการทำงานในระดับสากล จำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 38 คน ที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของรัฐส่วนใหญ่ตอบว่า วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กฎหมายธุรกิจระหว่างประเทศ การเจรจาต่อรอง เจาะลึกภาวะทางเศรษฐกิจของต่างประเทศ และ บัญชี

ประชาชาติ จำนวนวิชาละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20 เท่าๆ กัน นักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของเอกชนไทยส่วนใหญ่ตอบว่า ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 52.17 รองลงมา วิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 17.39 รองลงมา วิชาการเงินระหว่างประเทศ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.69 นักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของเอกชนไทยร่วมทุนต่างชาติส่วนใหญ่ตอบว่า วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์การตลาด จำนวนวิชาละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 เท่าๆ กัน ส่วนนักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของเอกชนต่างชาติส่วนใหญ่ตอบว่า วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 42.87 รองลงมา การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ กฎหมายธุรกิจระหว่างประเทศ การจัดการองค์การ และ เจาะลึกภาวะทางเศรษฐกิจของต่างประเทศ จำนวนวิชาละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28 เท่า ๆ กัน

ตาราง 3.8 กิจกรรมที่ควรจัดให้กับนักศึกษาเพื่อรองรับการทำงานในระดับสากล

กิจกรรม	ความถี่	ร้อยละ
1 การศึกษาดูงานในประเทศและต่างประเทศ	18	33.96
2 หลักสูตรอบรมเสริมความรู้ระยะสั้น	10	18.86
3 สัมมนาวิชาการระดับนานาชาติ	5	9.43
4 อบรมภาษาต่างประเทศ	5	9.43
5 เชิญวิทยากรพิเศษต่างประเทศมาบรรยาย	4	7.55
6 แลกเปลี่ยนนักศึกษากับต่างชาติ	2	3.77
7 การวัดผลภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา	2	3.77
8 การประกวดงานวิจัยระดับนานาชาติ	1	1.89
9 การนำเสนอกลุ่มย่อย	1	1.89
10 การสนทนาภาษาอังกฤษ	1	1.89
11 ทำ Workshop ร่วมกับต่างชาติ	1	1.89
12 เปิดหลักสูตรนานาชาติ	1	1.89
13 ศึกษางานวิจัยของต่างประเทศ	1	1.89
14 การจัดติวก่อนสอบ	1	1.89
รวม	53	100.00

จากตาราง 3.8 กิจกรรมที่ควรจัดให้กับนักศึกษาเพื่อรองรับการทำงานในระดับสากล ปรากฏว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 53 คน ส่วนใหญ่ตอบว่า การศึกษาดูงานในประเทศและต่างประเทศ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 33.96 รองลงมาคือ หลักสูตรอบรมเสริมความรู้ระยะสั้น จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 18.86 รองลงมาคือ สัมมนาวิชาการระดับนานาชาติ และ อบรมภาษาต่างประเทศ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.43 เท่าๆ กัน รองลงมาคือ เชิญวิทยากรพิเศษ

ต่างประเทศมาบรรยาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.55 รองลงมาคือ แลกเปลี่ยนนักศึกษากับต่างชาติ และการวัดผลภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.77 เท่าๆ กัน ส่วนที่เหลือมีผู้ตอบจำนวนกิจกรรมละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.89 เท่าๆ กัน คือ การประกวดงานวิจัยระดับนานาชาติ การนำเสนอกลุ่มย่อย การสนทนาภาษาอังกฤษ การทำ Workshop ร่วมกับต่างชาติ การเปิดหลักสูตรนานาชาติ การศึกษางานวิจัยของต่างประเทศ และการจัดติวก่อนสอบ

ตาราง 3.9 คุณสมบัติของผู้สอนที่สามารถเสริมสร้างความรู้ในระดับสากล

คุณสมบัติผู้สอน	ความถี่	ร้อยละ
1 มีความรู้ และประสบการณ์ทำงานระดับสากล	26	35.61
2 มีทักษะด้านการสอน	17	23.29
3 สามารถบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ	10	13.70
4 เปิดกว้างให้ซักถามและแสดงความคิดเห็น	5	6.85
5 มีวิสัยทัศน์กว้างไกล และทันเหตุการณ์	4	5.48
6 ฝึกให้คิดวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น	3	4.11
7 ใช้กรณีศึกษาต่างประเทศประกอบการสอน	2	2.74
8 รักการสอน	1	1.37
9 เป็นชาวต่างชาติ	1	1.37
10 เตรียมการสอนอย่างดี	1	1.37
11 การสอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง	1	1.37
12 การสอนมีหลักการและทฤษฎีรองรับ	1	1.37
13 เป็นผู้ใฝ่ความรู้	1	1.37
รวม	73	100.00

จากตาราง 3.9 คุณสมบัติของผู้สอนที่สามารถเสริมสร้างความรู้ในระดับสากล ปรากฏว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 73 คน ส่วนใหญ่ตอบว่า มีความรู้และประสบการณ์ระดับสากล จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 35.61 รองลงมาคือ มีทักษะด้านการสอนจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 23.29 รองลงมาคือ สามารถบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 13.70 รองลงมาคือ เปิดกว้างให้ซักถามและแสดงความคิดเห็น จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.85 รองลงมาคือ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล และทันเหตุการณ์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.48 รองลงมาคือ ฝึกให้คิดวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.11 รองลงมาคือ ใช้กรณีศึกษาต่างประเทศประกอบการสอน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.74 ส่วนที่เหลือตอบว่า รักการสอน เป็นชาวต่างชาติ เตรียมการสอนอย่างดี การสอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง การสอนมีหลักการและทฤษฎีรองรับ และ เป็นผู้ใฝ่ความรู้ จำนวนด้านละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.37 เท่าๆ กัน

ตาราง 3.10 วิธีการสอนที่สามารถเสริมสร้างความรู้ในระดับสากล

วิธีการสอน	ความถี่	ร้อยละ
1 ใช้กรณีศึกษาต่างประเทศประกอบการสอน	25	35.71
2 เปิดกว้างให้ซักถามและแสดงความคิดเห็น	10	14.28
3 การให้ทำแบบฝึกหัด	5	7.14
4 นำประสบการณ์ตรงมาถ่ายทอด	5	7.14
5 การบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ	4	5.71
6 การพาไปศึกษาดูงานองค์กรต่างประเทศ	3	4.28
7 ใช้ผลวิจัยหรือบทความวิชาการต่างประเทศประกอบ	2	2.86
8 เน้นการประยุกต์ใช้มากกว่าทฤษฎี	2	2.86
9 ให้ทำรายงานด้วยภาษาอังกฤษ	2	2.86
10 มีสื่อการสอนที่ได้มาตรฐานสากล	2	2.86
11 การสอดแทรกศัพท์ภาษาอังกฤษ	1	1.43
12 รอบรู้ในวิชาที่สอนและอธิบายเข้าใจง่าย	1	1.43
13 ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปประกอบ	1	1.43
14 ใช้ตำราต่างประเทศประกอบ	1	1.43
15 ให้อ่านบทความวิจัยต่างประเทศแล้วมาอภิปราย	1	1.43
16 เชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิต่างประเทศมาบรรยาย	1	1.43
17 ให้เข้าร่วมสัมมนาวิชาการระดับนานาชาติ	1	1.43
18 ให้วิเคราะห์บทความต่างประเทศ	1	1.43
19 การยกตัวอย่างที่ชัดเจนเข้าใจง่าย	1	1.43
20 การใช้วิธีเล่าเรื่องที่เป็นประโยชน์	1	1.43
รวม	70	100.00

จากตาราง 3.10 วิธีการสอนที่สามารถเสริมสร้างความรู้ในระดับสากล ปรากฏว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 70 คน ส่วนใหญ่ตอบว่า ใช้กรณีศึกษาต่างประเทศประกอบการสอน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมาคือ เปิดกว้างให้ซักถามและแสดงความคิดเห็นจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28 รองลงมาคือ การให้ทำแบบฝึกหัด และ นำประสบการณ์ตรงมาถ่ายทอด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 เท่าๆ กัน รองลงมาคือ การบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 รองลงมาคือ การพาไปศึกษาดูงานองค์กรต่างประเทศ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.28 รองลงมาคือ ใช้ผลวิจัยหรือบทความวิชาการต่างประเทศประกอบ เน้นการประยุกต์ใช้มากกว่าทฤษฎี ให้ทำรายงานด้วยภาษาอังกฤษ และมีสื่อการสอนที่ได้มาตรฐานสากล จำนวนด้านละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 เท่าๆ กัน ส่วนที่เหลือตอบว่า การสอดแทรกศัพท์ภาษาอังกฤษ รอบรู้ในวิชาที่สอนและอธิบายเข้าใจง่าย ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปประกอบ ใช้ตำรา

ต่างประเทศประกอบให้อ่านบทความวิจัยต่างประเทศแล้วมาอภิปราย เชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ
ต่างประเทศมาบรรยาย ให้เข้าร่วมสัมมนาวิชาการระดับนานาชาติ ให้วิเคราะห์บทความต่างประเทศ
การยกตัวอย่างที่ชัดเจนเข้าใจง่าย การใช้วิธีเล่าเรื่องที่เป็นประโยชน์ จำนวนด้านละ 1 คน คิดเป็น
ร้อยละ 1.43 เท่าๆ กัน

ตาราง 3.11 สิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถเสริมสร้างความรู้ในระดับสากล

สิ่งอำนวยความสะดวก	ความถี่	ร้อยละ
1 เอกสารและตำรา	11	30.56
2 ตำราต่างประเทศ	3	8.33
3 สถานที่สำหรับนักศึกษา	3	8.33
4 ห้องคอมพิวเตอร์	2	5.55
5 วารสารต่างประเทศ	2	5.55
6 e-book	2	5.55
7 เอกสารให้ Download	2	5.55
8 Video	1	2.78
9 ห้องสมุด	1	2.78
10 Notebook	1	2.78
11 เปิดห้องสมุดอาเซียนในวันหยุด	1	2.78
12 เครื่องคำนวณ	1	2.78
13 ห้องแลบภาษาอังกฤษ	1	2.78
14 ระบบ touch screen	1	2.78
15 Software online	1	2.78
16 สถานที่จำลองในการทำธุรกิจ	1	2.78
17 เอกสารหรือตำรา	1	2.78
18 Internet	1	2.78
รวม	36	100.00

จากตาราง 3.11 สิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถเสริมสร้างความรู้ในระดับสากล ปรากฏว่า
นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 36 คน ส่วนใหญ่ตอบว่า เอกสารและตำรา จำนวน 11 คน คิด
เป็นร้อยละ 30.56 รองลงมาคือ ตำราต่างประเทศ และ สถานที่สำหรับนักศึกษา จำนวน 3 คน คิด
เป็นร้อยละ 8.33 เท่าๆ กัน รองลงมา คือ ห้องคอมพิวเตอร์ วารสารต่างประเทศ e-book เอกสารให้
Download จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.55 เท่าๆ กัน ส่วนที่เหลือตอบว่า Video ห้องสมุด
Notebook เปิดห้องสมุดอาเซียนในวันหยุด เครื่องคำนวณ ห้องแลบภาษาอังกฤษ ระบบ touch

screen Software online สถานที่จำลองในการทำธุรกิจ เอกสารหรือตำรา Internet จำนวนด้านละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.78 เท่าๆ กัน

ตาราง 3.12 ระบบสารสนเทศหรือฐานข้อมูลที่สามารถเสริมสร้างความรู้ในระดับสากล

ระบบสารสนเทศหรือฐานข้อมูล	ความถี่	ร้อยละ
1 งานวิจัยหรือบทความวิชาการระดับนานาชาติ	8	22.86
2 ฐานข้อมูลต่างประเทศ	7	20.00
3 e-learning	6	17.14
4 e-book	5	14.28
5 ห้องสมุดนานาชาติ	3	8.57
6 Software ต่างประเทศ	3	8.57
7 ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์	1	2.86
8 ฐานข้อมูลข่าวสารเศรษฐศาสตร์	1	2.86
9 VDO การสอนย้อนหลัง	1	2.86
รวม	35	100.00

จากตาราง 3.12 ระบบสารสนเทศหรือฐานข้อมูลที่สามารถเสริมสร้างความรู้ในระดับสากล ปรากฏว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน ส่วนใหญ่ตอบว่า งานวิจัยหรือบทความ วิชาการระดับนานาชาติ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 22.86 รองลงมาคือ ฐานข้อมูลต่างประเทศ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 รองลงมาคือ e-learning จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 รองลงมา คือ e-book จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28 รองลงมาคือ ห้องสมุดนานาชาติ และ Software ต่างประเทศ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 เท่าๆ กัน ส่วนที่เหลือคือ ฐานข้อมูล วิทยานิพนธ์ ฐานข้อมูลข่าวสารเศรษฐศาสตร์ และ VDO การสอนย้อนหลัง จำนวน 1 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.86 เท่าๆ กัน

ตาราง 3.13 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการทักษะความรู้เพื่อใช้ในการทำงานในระดับสากล

ความต้องการทักษะความรู้	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการพูดภาษาอังกฤษ	4.43	0.777	มาก
2. ด้านการเขียนภาษาอังกฤษ	4.25	0.808	มาก
3. ด้านการศึกษาดูงานในองค์กรระดับสากล	3.92	0.818	มาก
4. ด้านการใช้คอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูป	4.13	0.731	มาก
5. ด้านการร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาต่างประเทศ	4.03	0.789	มาก
6. ด้านการส่งผลงานวิชาการเข้าประกวดแข่งขันในระดับนานาชาติ	3.82	0.892	มาก
7. ด้านการเข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการในระดับนานาชาติ	3.88	0.879	มาก
8. ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับนักศึกษาต่างประเทศ	4.00	0.884	มาก
9. ด้านการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิชาวต่างประเทศมาบรรยายพิเศษ	3.85	0.897	มาก
10. ด้านการศึกษาจาก Case study ของสถาบันการศึกษาต่างประเทศ	4.07	0.806	มาก
11. ด้านการศึกษาค้นคว้าจากบทความหรือผลงานวิชาการระดับนานาชาติ	4.09	0.800	มาก
12. ด้านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับสากล	4.19	0.795	มาก
13. ด้านการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และประเพณีต่างชาติ	3.66	0.876	มาก
14. ด้านการถ่ายทอดความรู้จากอาจารย์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทำงานในระดับสากล	4.15	0.761	มาก
15. ด้านการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการค้นคว้าและวิจัยในระดับนานาชาติ	4.09	0.821	มาก
เฉลี่ยรวม	4.04	0.822	มาก

จากตาราง 3.13 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการทักษะความรู้เพื่อใช้ในการทำงานในระดับสากล ปรากฏว่าในภาพรวมนักศึกษามีความต้องการทักษะความรู้เพื่อใช้ในการทำงานในระดับสากลอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 4.04$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่าทุกด้านมีความต้องการทักษะความรู้ ในระดับ มาก ($\bar{x} = 3.51-4.50$) เท่าๆ กัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้เป็นการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. สํารวจแหล่งอาชีพ ผลตอบแทน และสภาวะการทำงานของนักศึกษาภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
2. สํารวจความต้องการความรู้เพื่อใช้ในการทำงานในระดับสากล ของนักศึกษาภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้

1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรเศรษฐศาสตรัฐกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรเศรษฐศาสตรัฐกิจ ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา จำนวน 165 คน

2. เครื่องมือวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสำรวจเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัว และประวัติการศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสำรวจเกี่ยวกับสถานภาพการทำงาน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสำรวจเกี่ยวกับความต้องการทักษะความรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับการทำงานในระดับสากล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์เจ้าหน้าที่คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ช่วยดำเนินการจัดส่งและเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ในวันที่มีการเรียนการสอน หรือหลังการสอบเสร็จสิ้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อพรรณนาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยขอนำเสนอสาระสำคัญ และข้อสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ตามลำดับดังนี้

1. ข้อมูลสถานภาพส่วนตัว และการศึกษา

นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 165 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 58.79 เป็นเพศชาย จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 41.21 มีอายุระหว่าง 21 – 25 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 35.75 มีอายุระหว่าง 26 – 30 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 49.70 มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.73 มีสถานภาพ โสด จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 93.94 แต่งงานแล้ว จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.85 สาขาวิชาที่เรียนระดับปริญญาตรี สาขาเศรษฐศาสตร์ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 50.90 สาขาบริหารธุรกิจ/การเงิน/บัญชี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 23.03 สาขาวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.52 สาขาวิทยาศาสตร์ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10.91 สาขาสังคมศาสตร์/ศึกษาศาสตร์/ศิลปะศาสตร์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.64 เข้ามาเรียนในคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ เมื่อภาคการศึกษาที่ 1/2556 จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 39.39 ภาคการศึกษาที่ 2/2555 จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 26.06 ภาคการศึกษาที่ 1/2555 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 18.17 ภาคการศึกษาที่ 2/2556 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.70 และ ภาคการศึกษาที่ 1/2557 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 เหตุผลที่เข้ามาศึกษาในหลักสูตรคือ เพื่อความก้าวหน้าในสายงานอาชีพ จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 67.88 เพื่อนำไปใช้ทำงานระดับทั่วไป 65 คน คิดเป็นร้อยละ 39.39 เพื่อเปลี่ยนสายงาน จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 38.79 และเพื่อใช้ทำงานในระดับสากล จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18

2. ข้อมูลสถานภาพการทำงาน

นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 165 คน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานมาแล้ว 1 – 3 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 50.30 รองลงมา เคยทำงานมา 4 – 6 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27 รองลงมา เคยทำงานมา 7 – 10 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.73 เมื่อพิจารณาตามตำแหน่งงานในปัจจุบัน ปรากฏว่าส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานอยู่ในระดับปฏิบัติการ จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 73.94 รองลงมาคือ ผู้บริหารระดับต้น จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.73 รองลงมาผู้บริหารระดับกลาง 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.45 เมื่อพิจารณาตามประเภทสถานที่ทำงานปรากฏว่าส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในประเภทสถาบันการเงิน จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 41.81 รองลงมาคือ อุตสาหกรรม จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 15.76 รองลงมาคือ การบริการ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.51 และรองลงมาใกล้เคียงกัน คือ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10.91

เมื่อพิจารณาตามเงินเดือนที่ได้รับในปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับเงินเดือนอยู่ในช่วงระหว่าง 10,000 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.18 รองลงมาใกล้เคียงกันคือ 20,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมาคือ 30,001 – 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.91 เมื่อพิจารณาตามประเภทของหน่วยงานส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในองค์กรประเภท เอกชนไทย จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 55.76 รองลงมา หน่วยงานภาครัฐ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 18.79 รองลงมา เอกชนต่างชาติ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และ รองลงมาใกล้เคียงกันคือ เอกชนไทยร่วมทุนกับต่างชาติ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.70 เมื่อพิจารณาตามประเภทของงานที่ทำส่วนใหญ่ทำงานประเภท ให้บริการทั้งคนไทยและต่างชาติ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 79.39 รองลงมา ให้บริการเฉพาะคนไทย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 17.58 เมื่อพิจารณาตามทักษะความรู้เกี่ยวกับเรื่องระหว่างประเทศที่ต้องใช้ในการทำงานกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า ใช้ปานกลาง จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 49.70 รองลงมาตอบว่า ใช้น้อย จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 24.85 และรองลงมาใกล้เคียงกันตอบว่า ใช้น้อย จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 24.85 และรองลงมาใกล้เคียงกันตอบว่า ใช้น้อย จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 24.85 เมื่อพิจารณาตามการมีผู้บริหารหรือบุคลากรต่างชาติในหน่วยงานกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า มีจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 58.79 รองลงมาตอบว่า ไม่มี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 39.39 เมื่อพิจารณาด้านหน่วยงานมีกระบวนการหรือกลไกเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันในระดับสากล ส่วนใหญ่ตอบว่า มี จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 68.48 รองลงมาตอบว่า ไม่มี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 17.58 เมื่อพิจารณาด้านหน่วยงานต้องมีการแข่งขันกับหน่วยงานต่างชาติ ส่วนใหญ่ตอบว่า ใช่ จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 71.51 รองลงมาตอบว่า ไม่ใช่ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 20.61 เมื่อพิจารณาด้านชื่อเสียงของหน่วยงานมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในระดับชาติหรือนานาชาติ ส่วนใหญ่ตอบว่า ใช่ จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 77.58 รองลงมาตอบว่า ไม่ใช่ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.51

เมื่อพิจารณาด้านหน่วยงานนำมาตรฐานสากลมาใช้ยกระดับการแข่งขัน ส่วนใหญ่ตอบว่า ใช่ จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 83.03 รองลงมาตอบว่า ไม่ใช่ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.88 คิดเป็นร้อยละ 7.27 เมื่อพิจารณาด้านหน่วยงานได้รับการรับรองตามเกณฑ์มาตรฐานสากล ส่วนใหญ่ตอบว่า ใช่ จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 82.42 เมื่อพิจารณาด้านหน่วยงานอยู่ระหว่างกระบวนการเข้าสู่มาตรฐานสากล ส่วนใหญ่ตอบว่า ไม่ใช่ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 43.03 เมื่อพิจารณาด้านการนำความรู้จากการเรียนในหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการทำงานระดับสากล ส่วนใหญ่ตอบว่า ใช้ได้มาก จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 47.27 และ รองลงมาใกล้เคียงกันตอบว่า ใช้ได้ปานกลาง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 45.46 เมื่อพิจารณาด้านความรู้จากการเรียนในหลักสูตรช่วยให้มีโอกาสได้งานทำในองค์กรระดับสากล ส่วนใหญ่ตอบว่า ช่วยได้มาก จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 48.48 รองลงมาตอบว่า ช่วยได้ปานกลาง จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 41.82

3. ข้อมูลความต้องการทักษะความรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ทำงานในระดับสากล

3.1 ศาสตร์หรือความรู้ที่จำเป็นต่อการนำไปใช้ทำงานในระดับสากล ในภาพรวมพบว่านักศึกษาภาคพิเศษที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการทักษะความรู้ด้านภาษาและการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ และ ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ นอกจากนี้เป็นด้านการเงิน การวิเคราะห์ และ ธุรกิจระหว่างประเทศ อาจจะเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่ทำงานแล้วและทำงานเกี่ยวข้องกับต่างชาติ การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และนักศึกษาไทยส่วนใหญ่มีความรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ

3.2 ศาสตร์หรือความรู้ที่จำเป็นต่อการนำไปใช้ทำงานในระดับสากลจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ในภาพรวมพบว่านักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของรัฐ นักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของเอกชนไทย นักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของเอกชนไทยร่วมทุนต่างชาติ และนักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของเอกชนต่างชาติ ส่วนใหญ่ต้องการทักษะความรู้ด้าน ภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อการสื่อสาร และ ด้านเศรษฐศาสตร์ อยู่ในลำดับต้นๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน การสื่อสารกับองค์กรและสังคมทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3.3 รายวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ทำงานในระดับสากล ในภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าวิชาที่เป็นประโยชน์คือ วิชาเศรษฐศาสตร์ รองลงมาคือ วิชาการวางแผนกลยุทธ์และการวิเคราะห์โครงการ วิชาการบริหารการเงินระหว่างประเทศ และ วิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ส่วนที่เหลือจำนวนไม่มากคือ วิชาจุลเศรษฐศาสตร์ วิชาเศรษฐมิติ และภาษาอังกฤษ อาจจะเนื่องมาจากต้องการนำความรู้ไปวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทั้งภายในประเทศและต่างประเทศที่ส่งผลต่อภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ และระบบเศรษฐกิจโดยรวม นอกจากนี้ยังต้องการความรู้เพื่อนำไปใช้ในการทำงาน หรือประกอบธุรกิจส่วนตัว

3.4 รายวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ทำงานในระดับสากล จำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ในภาพรวมพบว่านักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของรัฐ ส่วนใหญ่ต้องการรายวิชาที่มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ทำงานในระดับสากล คือ วิชาเศรษฐศาสตร์ การเงินธุรกิจ และวิชาจุลเศรษฐศาสตร์ นักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของเอกชนไทยส่วนใหญ่ต้องการรายวิชา มหเศรษฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และวิชาภาษาอังกฤษ นักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของเอกชนไทยร่วมทุนต่างชาติส่วนใหญ่ต้องการรายวิชา มหเศรษฐศาสตร์ และ เศรษฐมิติและการพยากรณ์ และนักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของเอกชนต่างชาติส่วนใหญ่ต้องการรายวิชา มหเศรษฐศาสตร์ และการบริหารการเงินระหว่างประเทศ เพราะเป็นหน่วยงานที่ต้องติดต่อด้านธุรกิจกับต่างประเทศ

3.5 รายวิชาหรือประเด็นที่ควรปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับการนำไปใช้ทำงานในระดับสากล ในภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าวิชาที่ควรปรับปรุง คือวิชา เศรษฐมิติและการพยากรณ์ ประเด็นที่ควรปรับปรุงคือควรนำโปรแกรมสำเร็จรูปมาใช้ประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาและสามารถนำไปใช้ในการทำงานได้จริง รองลงมาคือวิชามห

เศรษฐศาสตร์โดยกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าผู้สอนควรพูดทับศัพท์วิชาการเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษทางเศรษฐศาสตร์เพิ่มขึ้นและสามารถนำไปใช้งานได้ในระดับสากล รองลงมาวิชาคณิตศาสตร์และสถิติสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรเพิ่มเนื้อหาด้านการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรายวิชาอื่น ๆ หรือในการทำงาน และควรเพิ่มการยกตัวอย่างประกอบการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น รองลงมาคือวิชาจุลเศรษฐศาสตร์ประเด็นที่ควรปรับปรุงคือ ควรเพิ่มกรณีศึกษาของต่างประเทศประกอบการเรียนการสอน ส่วนวิชานโยบายเศรษฐกิจและสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะว่าควรปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัยยิ่งขึ้น ควรนำ Case ของต่างประเทศมาประกอบการสอน ควรนำประสบการณ์ของผู้สอนในระดับสากลมาถ่ายทอดให้ผู้เรียน ควรให้นักศึกษาฝึกคิดวิเคราะห์ และเนื้อหาวิชาควรเชื่อมโยงกับสากล คงเป็นเพราะการเรียนภาคทฤษฎีเพียงด้านเดียวนักศึกษาอาจเข้าใจเนื้อหาได้ยาก หากได้ปฏิบัติจริงหรือนำกรณีตัวอย่างมาประกอบการเรียนการสอนนักศึกษาน่าจะเข้าใจเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ การทำภาคนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ หรือนำไปใช้ในการทำงานได้

3.6 รายวิชาหรือประเด็นความรู้ที่ควรเพิ่มเพื่อให้เหมาะสมกับการทำงานในระดับสากล ในภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่ารายวิชาหรือประเด็นความรู้ที่ควรเพิ่มคือ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ ส่วนที่เหลือจำนวนไม่มากมีความเห็นว่าควรเพิ่มความรู้ในระดับสากลหรือระหว่างประเทศด้านการจัดการธุรกิจ กฎหมายการเงิน ภาษีอากร การตลาด และ การวิเคราะห์โครงการ เป็นต้น อาจจะเป็นเนื่องมาจากต้องการนำความรู้เพื่อไปใช้ในการทำงานกับต่างชาติ และเป็นการปรับตัวเพื่อรองรับการทำงาน และการแข่งขันในระดับสากล

3.7 รายวิชาหรือประเด็นความรู้ที่ควรเพิ่มเพื่อให้เหมาะสมกับการทำงานในระดับสากล จำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ในภาพรวมพบว่านักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของรัฐส่วนใหญ่ต้องการรายวิชาหรือประเด็นความรู้ที่ควรเพิ่มเพื่อให้เหมาะสมกับการทำงานในระดับสากลคือ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กฎหมายธุรกิจระหว่างประเทศ การเจรจาต่อรอง เจาะลึกภาวะทางเศรษฐกิจของต่างประเทศ และ บัญชีประชาชาติ นักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของเอกชนไทยส่วนใหญ่ต้องการด้านภาษาและการสื่อสาร การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ และการเงินระหว่างประเทศ นักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของเอกชนไทยร่วมทุนต่างชาติส่วนใหญ่ต้องการด้าน ภาษาเพื่อการสื่อสาร การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ และเศรษฐศาสตร์การตลาด และนักศึกษาที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของเอกชนต่างชาติส่วนใหญ่ต้องการด้าน ภาษาและการสื่อสาร การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ กฎหมายธุรกิจระหว่างประเทศ การจัดการองค์การ และ เจาะลึกภาวะทางเศรษฐกิจของต่างประเทศ อาจเป็นเพราะต้องทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ

3.8 กิจกรรมที่ควรจัดให้กับนักศึกษาเพื่อรองรับการทำงานในระดับสากล ในภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่ากิจกรรมที่ควรจัดให้กับนักศึกษาเพื่อรองรับการทำงานในระดับสากล คือ การศึกษาดูงานในประเทศและต่างประเทศ การเปิดหลักสูตรอบรมเสริม

ความรู้ระยะสั้น การเชิญวิทยากรต่างชาติมาบรรยาย และ การจัดสัมมนาวิชาการระดับนานาชาติ ส่วนที่เหลือจำนวนไม่มากมีความเห็นว่าการแลกเปลี่ยนนักศึกษา กับสถาบันการศึกษาต่างประเทศ การวัดผลภาษาอังกฤษก่อนจบการศึกษา การศึกษางานวิจัยของต่างประเทศ การประกวดงานวิจัยระดับนานาชาติ และการเปิดหลักสูตรนานาชาติ

3.9 คุณสมบัติของผู้สอนที่สามารถเสริมสร้างความรู้ในระดับสากล ในภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็น ดังนี้ ควรมีความรู้และประสบการณ์ในระดับสากล มีทักษะด้านการสอน สามารถสอนเป็นภาษาอังกฤษ เปิดกว้างให้ซักถามและแสดงความคิดเห็น อีกทั้งมีวิสัยทัศน์กว้างไกลและทันเหตุการณ์ ส่วนที่เหลือจำนวนไม่มากมีความเห็นว่าการใช้กรณีศึกษาต่างประเทศประกอบการสอน วิชาการสอน สามารถสอนให้นำไปประยุกต์ใช้ได้จริง การสอนควรมีหลักการและทฤษฎีรองรับ เตรียมการสอนเป็นอย่างดี และควรเป็นชาวต่างชาติ น่าจะเป็นเพราะนักศึกษาต้องการผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถในระดับสากล และมีวิสัยทัศน์กว้างไกล เพื่อถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในระดับสากลสู่ผู้เรียน

3.10 วิธีการสอนที่สามารถเสริมสร้างความรู้ในระดับสากล ในภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นดังนี้ ควรใช้กรณีศึกษาต่างประเทศประกอบการสอน รองลงมาคือ เปิดกว้างให้ซักถามและแสดงความคิดเห็น การให้ทำแบบฝึกหัด นำประสบการณ์ตรงมาถ่ายทอด และการบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนที่เหลือจำนวนไม่มากมีความเห็นว่าการพาไปศึกษาดูงานองค์กรต่างประเทศ ใช้ผลวิจัยหรือบทความวิชาการต่างประเทศประกอบการสอน ใช้กรณีศึกษาต่างประเทศประกอบการสอน และมอบหมายให้ทำรายงานด้วยภาษาอังกฤษ อาจเป็นเพราะผู้เรียนเป็นผู้ที่ทำงานแล้วต้องการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริงในการทำงาน และต้องการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อให้ได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ จากการเรียนมากกว่าการเรียนที่เน้นภาคทฤษฎี

3.11 สิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถเสริมสร้างความรู้ในระดับสากล ในภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถเสริมสร้างความรู้ในระดับสากล คือ เอกสารและตำราต่างประเทศ รองลงมาคือ สถานที่ค้นคว้าสำหรับนักศึกษา รองลงมา คือ ห้องคอมพิวเตอร์ วารสารต่างประเทศ e-book เอกสารให้ Download ห้องสมุดอาเซียน ห้องแล็บภาษาอังกฤษ Notebook ระบบ touch screen, Software online สถานที่จำลองในการทำธุรกิจ อาจเป็นเพราะนักศึกษาเห็นว่าหากคณะจัดหาเอกสารและตำราต่างประเทศ อุปกรณ์ทางด้านคอมพิวเตอร์ และสถานที่ ซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาในการทั้งด้านค่าใช้จ่ายและด้านการค้นคว้าหาความรู้ในระดับสากลมากขึ้น

3.12 ระบบสารสนเทศหรือฐานข้อมูลที่สามารถเสริมสร้างความรู้ในระดับสากล ในภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าระบบสารสนเทศหรือฐานข้อมูลที่สามารถเสริมสร้างความรู้ในระดับสากล คือ งานวิจัยหรือบทความวิชาการระดับนานาชาติ รองลงมาคือ ฐานข้อมูลต่างประเทศ ส่วนที่เหลือจำนวนไม่มากเห็นว่าเป็น ห้องสมุดนานาชาติ ฐานข้อมูล

วิทยานิพนธ์ ฐานข้อมูลข่าวสารเศรษฐศาสตร์ และ VDO การสอนย้อนหลัง น่าจะเป็นเพราะ นักศึกษาเห็นว่าสิ่งเหล่านี้จะช่วยในด้านคันคว้าและการเพิ่มพูนความรู้ในระดับสากล

3.13 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการทักษะความรู้เพื่อใช้ในการทำงานในระดับสากล ในภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความต้องการทักษะความรู้เพื่อใช้ในการทำงานในระดับสากล อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่าทุกด้านมีความต้องการทักษะความรู้ ในระดับ มาก ($\bar{x} = 3.51-4.50$) เช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายด้าน ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษ รองลงมาคือ ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์จากผู้มีประสบการณ์ในระดับสากล การสร้างเครือข่ายความร่วมมือวิชาการกับต่างประเทศ การคันคว้าจากผลงานวิชาการ หรือจากฐานข้อมูลต่างประเทศ อาจเป็นเพราะนักศึกษาเห็นว่าปัญหาสำคัญของตนในการก้าวสู่ระดับสากลคือขาดทักษะด้านภาษาอังกฤษ และมีความต้องการหาประสบการณ์กับต่างชาติเพื่อพัฒนาตนเองให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล นอกจากนี้ยังต้องการสารสนเทศเพื่อใช้ประกอบการเรียน การทำภาคินิพนธ์/วิทยานิพนธ์ และการทำงาน

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากการสำรวจความต้องการความรู้เพื่อใช้ในการทำงานในระดับสากล ของนักศึกษาภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ทำให้ทราบความต้องการด้านต่างๆ ของนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับทิศทางของคณะพัฒนาการเศรษฐกิจในการเข้าสู่มาตรฐานสากลและความต้องการความรู้เพื่อใช้ในการทำงานในระดับสากลของผู้เรียน โดยปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรให้รองรับการทำงานในระดับสากล เนื้อหาวิชาควรทันสมัยและเชื่อมโยงกับสากล อาทิเช่น การนำกรณีศึกษาหรือผลวิจัยจากต่างประเทศมาใช้ประกอบการเรียนการสอน การสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาต่างประเทศ การจัดสัมมนา วิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการกับต่างประเทศ การมอบหมายให้คัน คว้าและนำเสนอในรูปแบบภาษาอังกฤษ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิต่างประเทศมาบรรยายพิเศษ นอกจากนี้เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากลคณะอาจเปิดหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่นมากขึ้น เช่น เปิดหลักสูตรที่มีการเรียนการสอนแบบไม่ผูกติดกับตารางเวลาเรียนในลักษณะการเรียนการสอนทางออนไลน์ เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาที่ทำงานอยู่แล้วสามารถเข้าศึกษาและรับใบปริญญาบัตรได้ อีกทั้ง การจัดหลักสูตรประกาศนียบัตรเสริมทักษะความรู้สำหรับผู้กำลังทำงาน โดยสามารถนำมาเทียบโอนเมื่อเข้ามาเป็นนักศึกษาของคณะ และการเปิดหลักสูตรสองภาษา หรือหลักสูตรนานาชาติ เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ตลอดจนเปิดอบรมความรู้ทางเศรษฐศาสตร์เพื่อชีวิตประจำวันสำหรับบุคคลทั่วไป เป็นต้น

2. ผู้สอนควรนำองค์ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากต่างประเทศมาถ่ายทอดให้นักศึกษา รวมทั้งการคิดวิเคราะห์ ภาษาและการสื่อสาร ทักษะคิดและแนวความคิด วัฒนธรรมองค์การ เพื่อให้นักศึกษาสามารถปรับตัวได้ทันต่อความเปลี่ยนแปลง และมีความสามารถทาง การแข่งขันในระดับสากล นอกจากนี้ด้านการเรียนการสอนควรเน้นการนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง โดยใช้กรณีศึกษา หรือผลวิจัยจากต่างประเทศ การอภิปรายแสดงความคิดเห็น การทำงานกลุ่มและการนำเสนอ ผลงานเป็นภาษาอังกฤษ การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ การบรรยายโดยสอดแทรกศัพท์ วิชาการเป็นภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักศึกษาภาคพิเศษเป็นคนที่กำลังทำงานจึงเน้นการนำความรู้ ประยุกต์ใช้มากกว่าการเรียนทฤษฎี หรือคณิตศาสตร์ อนึ่ง ผู้สอนควรให้ผู้เรียนตระหนักว่าถึงแม้จะมีจุดอ่อนด้านภาษาต่างประเทศ แต่ก็ยังมีจุดแข็งในความเป็นไทยที่สามารถสื่อออกมาทางจิตใจ เช่น ความมีอัธยาศัยดี ความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความซื่อตรง เพื่อให้ได้รับการยอมรับและสามารถ แข่งขันได้ในระดับสากล

3. ควรจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาเพื่อเสริมทักษะความรู้ความสามารถ ในระดับสากล โดยจัดสรรงบประมาณซื้อฐานข้อมูล โปรแกรมสำเร็จรูป ตำราหรือวารสาร ต่างประเทศ จัดทำห้องสมุดออนไลน์ เอกสารวิชาการให้ดาวน์โหลด นอกจากนี้ควรจัดกิจกรรม ศึกษาดูงานองค์กรที่มีชื่อเสียงในระดับสากล โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษากับสถาบันการศึกษา ต่างประเทศ และการจัดทำสถานที่จำลองในการทำธุรกิจ เป็นต้น

4. ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดทำโครงการแลกเปลี่ยนทาง วิชาการ เช่นการไปศึกษาดูงาน การเชิญอาจารย์ชาวต่างประเทศมาบรรยาย การไปนำเสนอผลงาน วิชาการ การแลกเปลี่ยนนักศึกษา หรืออาจารย์กับต่างประเทศ

5. ควรพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านวิชาการ นวัตกรรม การให้บริการ และ ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ และกิจกรรมต่าง ๆ กับ ต่างประเทศ

6. ควรสร้างองค์ความรู้หรืองานวิจัยด้านอาเซียน เช่น สามเสาหลักที่สำคัญ คือประชาคม การเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประชาคมสังคมและวัฒนธรรม อาเซียน เพื่อให้เป็นที่รู้จักในภูมิภาคและรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจควรดำเนินการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน และลูกค้ากลุ่มอื่น ๆ เช่น ความพึงพอใจและความผูกพัน ความพึงพอใจเมื่อเทียบกับคู่แข่ง และความไม่พึงพอใจ เพื่อ ความสำเร็จในระยะยาวและรองรับการประเมินเข้าสู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่ เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence หรือ EdPex) ซึ่งคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ เป็นหนึ่งในหน่วยงานนำร่อง ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อีกทั้งควรมีการเก็บข้อมูลเพื่อ งานวิจัยต่าง ๆ ทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในทางสถิติมีจำนวนมาก พอในการเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมด

ข้อจำกัด

การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดด้านจำนวนข้อมูล เนื่องจากการแจกและเก็บแบบสอบถามเป็นช่วงการศึกษาภาคฤดูร้อนจึงมีจำนวนนักศึกษาไม่มาก และเป็นการเรียนการสอนในช่วงนอกเวลา ราชการทำให้เป็นอุปสรรคในการจัดเก็บแบบสำรวจคืน

บรรณานุกรม

- ทองอินทร์ วงศ์โสธร, ไพฑูรย์ ลินลารัตน์ และ วรณภา โพร้น้อย. (2540). รายงานการวิจัย เรื่องความเป็นสากลของการอุดมศึกษาไทย. กรุงเทพมหานคร ทบวงมหาวิทยาลัย (อัดสำเนา).
- วรพรรณ อภิชัย. (2535). ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา เกี่ยวกับการจัดหลักสูตรนานาชาติ. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชา อุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิลาวัณย์ จารุอรียานนท์. (2542). แนวโน้มการจัดโปรแกรมนานาชาติระดับบัณฑิตศึกษาใน สถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในทศวรรษหน้า พ.ศ. 2543-2552 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ระพี สาคริก. 2546. **สู่ความเป็นสากล**. สืบค้นเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2557, จาก http://www.baanjomyut.com/library_2/to_become_universal/index.html.
- รัฐชาติ มงคลนาวิน. 2552. **เส้นทางการนำมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นสากล**. วารสารข่าวประกันคุณภาพการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. 2557. **การสำรวจบัณฑิตระดับปริญญาโท และ ปริญญาเอก ที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ ภายใน 1 ปี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556**. กรุงเทพมหานคร : กองแผน งานสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อาภรณ์ แก่นวงศ์. (2535). **การศึกษาความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยกับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ**. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- อำนาจ บัวศิริ. (2539). **การพัฒนารูปแบบมหาวิทยาลัยสงฆ์นานาชาติในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- American Council on Education.(2002). **A Comprehensive National Policy on International Education**. American Council on Education.

- Barker, T.S. (1994), **The Status of the Implementation of International Education in Texas Four - Year Colleges and Universities** : A Comprehensive Study
Doctoral dissertation. University of North Texas. Dissertation Abstracts International.
- Broucqsault, E.F. (1995). **International Programs**. Dissertation Abstract, California state University, Fullerton. Dissertation Abstracts International No. AAC 1375156.
- Farrow, K.R. (1994). **Educational Preparation of the Occupational Therapist for International Practice**. Dissertation Abstract, Rush University. Dissertation Abstracts International No. AAC 1359308.
- Johnston, P. (ed.). (1993). **Guide to International Studies at Canadian Universities**. (CDROM). Abstract from : WINSPIRS : ERIC 1992-3/98.
- Johnston, S.J. (1996). **International Program at AAC&U. "Liberal Education**, Fall96, Vol. 82, Issue 4, Item No. 243610. Association of American Colleges and Universities. (Online) Available from : EBSCOhost WEB
- Knight, J. (1995). **International at Canadian Universities : The Changing Landscape**. (CD-ROM). Abstract from : WinSPIRS : ERIC 1992-3/98.
- Sunborn, R.D. (1990). **Educating Students for International Careers : The Rice University Career Services Center**. Dissertation Abstract, Columbia University Teacher College. Dissertation Abstracts International. No. AAC 9033903.
- Wang, G. (1993). **The Impact of Centralized Offices of International Programs on Internationalization of Curriculum in the United States Land Grant Institutions. Dissertation Abstract, West Virginia University**. Dissertation Abstracts International No. AAC 9427996.
- Warzyn, D. (1997), **"Internationalizing the Curriculum : A Case Study in the Business Division."** (CD-ROM). Abstract from : WinSPIRS : ERIC 1992-3/98.

ภาคผนวก

แบบสอบถามนักศึกษา

คำชี้แจง การวิจัยครั้งนี้คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลการทำงานและความต้องการความรู้เพื่อรองรับการทำงานในระดับสากล ของนักศึกษากาฬพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ ตามนโยบายยกระดับสถาบันเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานสากลของผู้บริหารสถาบัน ข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้อ้างอิงในการเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานสากล และนำไปใช้ในการปรับปรุงกระบวนการผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับนโยบายดังกล่าวต่อไป

แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 ข้อมูลการทำงาน

ตอนที่ 3 ความต้องการทักษะความรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ทำงานในระดับสากล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวและการศึกษา

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ลงในช่อง และกรอกข้อมูลลงในช่องว่างตามสภาพความเป็นจริง

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ 1) 21 – 25 ปี 2) 26 – 30 ปี
 3) 31 – 40 ปี 4) มากกว่า 40 ปี
3. สถานภาพ 1) โสด 2) สมรส 3) อื่น ๆ / หย่าร้าง
4. กลุ่มสาขาวิชาที่เรียนระดับปริญญาตรี
 1) เศรษฐศาสตร์ 2) บริหารธุรกิจ/การเงิน/บัญชี
 3) วิศวกรรมศาสตร์ 4) วิทยาศาสตร์
 5) สังคมศาสตร์/ศึกษาศาสตร์/ศิลปศาสตร์ 6) อื่น ๆ ระบุ
5. เข้าศึกษาในคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ เมื่อภาคการศึกษา
 1) 1/2555 2) 2/2555
 3) 1/2556 4) 2/2556 5) อื่น ๆ ระบุ
6. หลักสูตรที่เข้าศึกษาในคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ
 1) เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ 2) เศรษฐศาสตร์การเงิน 2) เศรษฐศาสตร์เพื่อการบริหาร
7. เหตุผลที่ท่านเข้าศึกษาในหลักสูตรนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 1) เพื่อนำไปใช้ทำงานระดับทั่วไป
 2) เพื่อนำไปใช้ทำงานในระดับสากล
 3) เพื่อความก้าวหน้าในสายงานอาชีพ
 4) เพื่อเปลี่ยนสายงาน 5) อื่น ๆ ระบุ

ตอนที่ 2 ข้อมูลการทำงาน

1. ประสบการณ์ทำงานหลังสำเร็จปริญญาตรี

☐ 1) ไม่เคยทำงาน	☐ 2) น้อยกว่า 1 ปี
☐ 3) 1 - 3 ปี	☐ 4) 4 - 6 ปี
☐ 5) 7 - 10 ปี	☐ 6) มากกว่า 10 ปี

2. ตำแหน่งงานปัจจุบันของท่านจัดอยู่ในระดับใด

☐ 1) ปฏิบัติการ	☐ 2) ผู้บริหารระดับต้น
☐ 3) ผู้บริหารระดับกลาง	☐ 4) ผู้บริหารระดับสูง
☐ 5) เจ้าของธุรกิจ	☐ 6) อื่น ๆ ระบุ

3. ประเภทสถานที่ทำงานจัดอยู่ในประเภทใด

☐ 1) สถาบันการเงิน	☐ 2) การบริการ	☐ 3) ส่งออก / นำเข้า
☐ 4) อุตสาหกรรม	☐ 5) พาณิชยกรรม	☐ 6) ราชการ/รัฐวิสาหกิจ
☐ 7) การศึกษา	☐ 8) การแพทย์/พยาบาล	☐ 9) อื่น ๆ ระบุ.....

4. เงินเดือนที่ได้รับในปัจจุบัน

☐ 1) ต่ำกว่า 10,000 บาท	☐ 2) 10,000 - 20,000 บาท
☐ 3) 20,001 - 30,000 บาท	☐ 4) 30,001 - 40,000 บาท
☐ 5) 40,001 - 50,000 บาท	☐ 6) มากกว่า 50,000 บาท

5. หน่วยงานที่ท่านทำงานจัดอยู่ในประเภทใด

☐ 1) หน่วยงานของรัฐ	☐ 2) เอกชนไทย
☐ 3) เอกชนไทยร่วมทุนกับต่างชาติ	☐ 4) เอกชนต่างชาติ

6. งานที่ท่านทำจัดอยู่ในประเภทใด

☐ 1) ให้บริการเฉพาะคนไทย	☐ 2) ให้บริการทั้งคนไทยและต่างชาติ
☐ 3) ให้บริการเฉพาะต่างชาติ	☐ 4) อื่น ๆ ระบุ.....

7. งานของท่านต้องใช้ทักษะความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องระหว่างประเทศหรือไม่

☐ 1) ใช้มาก	☐ 2) ใช้ปานกลาง	☐ 3) ใช้น้อย	☐ 4) ไม่ต้องใช้

8. หน่วยงานของท่านมีผู้บริหารหรือบุคลากรชาวต่างประเทศหรือไม่

☐ 1) มี	☐ 2) ไม่มี

9. หน่วยงานของท่านมีกระบวนการหรือกลไกเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันในระดับสากลใช่หรือไม่
 1) มี 2) ไม่มี 3) ไม่แน่ใจ
10. หน่วยงานของท่านต้องแข่งขันกับหน่วยงานหรือบริษัทต่างชาติใช่หรือไม่
 1) ใช่ 2) ไม่ใช่ 3) ไม่แน่ใจ
11. หน่วยงานของท่านมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในระดับประเทศหรือระดับสากลใช่หรือไม่
 1) ใช่ 2) ไม่ใช่ 3) ไม่แน่ใจ
12. หน่วยงานของท่านนำมาตรฐานสากลมาใช้ยกระดับทางการแข่งขันใช่หรือไม่
 1) ใช่ 2) ไม่ใช่ 3) ไม่แน่ใจ
13. หน่วยงานของท่านเป็นหน่วยงานที่ผ่านการรับรองตามเกณฑ์มาตรฐานสากลใช่หรือไม่
 1) ใช่ 2) ไม่ใช่
14. หน่วยงานของท่านอยู่ระหว่างการดำเนินการให้ได้รับการรับรองตามเกณฑ์มาตรฐานสากลใช่หรือไม่
 1) ใช่ 2) ไม่ใช่ 3) ไม่แน่ใจ
15. ท่านคิดว่าความรู้จากการเรียนในหลักสูตรนี้จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ทำงานในระดับสากลได้เพียงใด
 1) ใช้ได้มาก 2) ใช้ได้ปานกลาง 3) ใช้ได้น้อย 4) ไม่แน่ใจ
16. ท่านคิดว่าความรู้จากการเรียนในหลักสูตรนี้จะช่วยให้ท่านมีโอกาสได้งานทำในองค์กรระดับสากลมากขึ้นหรือไม่
 1) ช่วยได้มาก 2) ช่วยได้ปานกลาง 3) ช่วยได้น้อย 4) ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 3 ความต้องการทักษะความรู้เพื่อใช้ในการทำงานในระดับสากล

3.1 คำชี้แจง โปรดตอบคำถาม ลงในช่องว่างตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ศาสตร์หรือความรู้ที่จำเป็นต่อการนำไปใช้ทำงานในระดับสากล ของท่าน โปรดเรียงตามลำดับความสำคัญ

ลำดับ 1.

ลำดับ 2.....

2. รายวิชาใดที่ท่านคิดว่ามีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ทำงานในระดับสากล โปรดเรียงตามลำดับความสำคัญ

ลำดับ 1.

ลำดับ 2.....

3. รายวิชาใดที่ท่านคิดว่าควรปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับการทำงานในระดับสากล ยิ่งขึ้น โปรดเรียงตามลำดับความสำคัญ

ลำดับ 1.

ประเด็นที่ควรปรับปรุง

.....

ลำดับ 2.....

ประเด็นที่ควรปรับปรุง

.....

4. รายวิชาหรือประเด็นความรู้ใดที่ท่านคิดว่าควรเพิ่มในหลักสูตรเพื่อนำไปใช้ทำงานในระดับสากล โปรดเรียงตามลำดับความสำคัญ

ลำดับ 1.

ลำดับ 2.....

5. กิจกรรมใดที่ท่านคิดว่าหลักสูตรควรจัดให้กับนักศึกษาเพื่อรองรับการทำงานในระดับสากล โปรดเรียงตามลำดับความสำคัญ

ลำดับ 1.

ลำดับ 2.....

6. คุณสมบัติของผู้สอนที่ท่านคิดว่าสามารถเสริมสร้างความรู้ในระดับสากล โปรดเรียงตามลำดับความสำคัญ

ลำดับ 1.

ลำดับ 2.....

7. วิธีการสอนที่ท่านคิดว่าสามารถเสริมสร้างความรู้ในระดับสากล โปรดเรียงตามลำดับความสำคัญ

ลำดับ 1.

ลำดับ 2.....

8. สิ่งอำนวยความสะดวกด้าน วัสดุ อุปกรณ์ เอกสารตำรา หรือสถานที่ ที่ท่านคิดว่าหลักสูตรควรจัดให้มีเพื่อเสริมสร้างความรู้ในระดับสากล โปรดเรียงตามลำดับความสำคัญ

ลำดับ 1.

ลำดับ 2.....

9 ระบบสารสนเทศ/ ฐานข้อมูล ที่ท่านคิดว่าหลักสูตรควรจัดให้มีเพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีความรู้ในระดับสากล โปรดเรียงตามลำดับความสำคัญ

ลำดับ 1.

ลำดับ 2.....

3.2 คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นตามประเด็นทักษะความรู้ที่จำเป็นในการทำงาน
ระดับสากล ดังนี้

ประเด็นทักษะความรู้	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การพูดภาษาอังกฤษ					
2. การเขียนภาษาอังกฤษ					
3. การศึกษาดูงานในองค์กรระดับสากล					
4. การใช้คอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูป					
5. การร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาต่างประเทศ					
6. การร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาต่างประเทศ					
7. การเข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการในระดับนานาชาติ					
8. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับนักศึกษาต่างประเทศ					
9. การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิชาวต่างประเทศมาบรรยายพิเศษ					
10. การศึกษา Case study ของสถาบันการศึกษาต่างประเทศ					
11. การศึกษาค้นคว้าจากบทความ หรือผลงานวิชาการระดับนานาชาติ					
12. การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ที่มีประสบการณ์ในระดับสากล					
13. การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและประเพณีของต่างชาติ					
14. การถ่ายทอดความรู้จากอาจารย์ผู้มีประสบการณ์ทำงานในระดับสากล					
15. การใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการค้นคว้าและวิจัยในระดับนานาชาติ					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)

ขอขอบคุณสำหรับข้อมูลที่เป็นประโยชน์